

Høringsnotat vedr. udkast til bekendtgørelse om interne elektricitetsforbindelser

Et udkast til bekendtgørelse blev sendt i ekstern høring den 30. september 2022 med frist for afgivelse af høringssvar den 4. november 2022. Der er modtaget i alt 26 høringssvar i høringsperioden.

Følgende 23 høringssvar har fremsendt bemærkninger til bekendtgørelsen:

- Avedøre Green City
- Andelsboligforeningernes Fællesrepræsentation (herefter ABF)
- Better Energy
- Cerius-Radius
- Danmarks Almene Boliger (herefter BL)
- Dansk Fjernvarme
- Dansk Regioner
- Dansk Solcelleforening
- DI
- Ennogie
- European Energy
- Eurowind Energy
- Forsyningstilsynet (herefter FSTS)
- Green Power Denmark (herefter GPD)
- HOFOR
- Kommunernes Landsforeninger (herefter KL)
- Miljøorganisationen VedvarendeEnerg
- Læsø Kommune
- N1
- PricewaterhouseCoopers (PWC)
- Konsulent Steen Hartvig Jacobsen (herefter Steen Hartvig Jacobsen)
- TEKNIQ Arbejdsgiverne
- Forsker og rådgiver Ulrik Jørgensen (herefter Ulrik Jørgensen)

ABFs høringssvar er afgivet på vegne af Andelsboligforeningernes Fællesrepræsentation (ABF), Foreningen Bofællesskab.dk. og Landsforeningen Økosamfund. Cerius-Radius og N1 har, ud over at have indsendt egne høringssvar, oplyst, at de bakker op om GPDs høringssvar. HOFOR bakker op om Dansk Fjernvarmes høringssvar.

Følgende høringssvar har oplyst, at de ingen bemærkninger har til bekendtgørelsen:

- Danske Bygningskonsulenter
- Erhvervsflyvningens sammenslutning
- Foreningen af Rådgivende Ingeniører

Kontor/afdeling
FOR/EL/SEKT

Dato
18-04-2023

J nr. 2022-796

/SWPO, CHFE

Høringssvarene har berørt følgende emner:

Indhold

1. Overordnede kommentarer	3
2. Afgrænsning af rammerne for brugen af interne elektricitetsforbindelser	4
2.1. Generelt	5
2.2. Brug af en intern elektricitetsforbindelse til transport af egenproduceret el til det kollektive elforsyningsnet	8
2.3. Brug af en intern elektricitetsforbindelse til fordeling af elektricitet fra én eller flere produktionsanlæg til et eller flere forbrugssteder	9
2.4. Brug af en intern elektricitetsforbindelse til lagring af elektricitet	9
2.5. Brug af en intern elektricitetsforbindelse til opladning af elkøretøjer	10
3. Kommentarer til enkelte bestemmelser i bekendtgørelsen	11
3.1. Definitioner i § 2	11
Bemærkninger til forholdene mellem §§ 3, 4 og 5	13
3.2.	13
§ 3 – interne elektricitetsforbindelser med egetforbrug	15
3.3. Fejl! Bogmærke er ikke defineret.	
§ 3, stk. 1 litra b i) - 500 meter mellem produktionsanlæg og forbrugsinstallation.	15
§3, stk. 1, nr. 1, litra b ii) – Elkundens råderet over de samlede område	17
§3, stk. 1, nr. 2, litra b - Tredjeparts ejerskab af produktionsanlæg	17
§3, stk. 2 – Tredjeparts forvaltning af produktionsanlægget, herunder måling	21
3.4. § 4 – interne elektricitetsforbindelser med levering af elektricitet via det kollektive elforsyningsnet	22
3.5. § 5 – Særregel: bygningsinterne net	24
4. De kollektive elforsyningsvirksomheders rolle	29
Ansøgning	29
Afgørelseskompetence	30
Håndhævelse	30
Kollektiv måling ifm én bygning	31
5. Klageadgang	34
6. Bekendtgørelsens virkningstidspunkt samt tilsyn	35

7. Øvrige kommentarer.....37

I det følgende vil de væsentligste punkter i de indkomne høringsvar blive gennemgået, efterfulgt af Energistyrelsens bemærkninger for hvert emne. Energistyrelsens bemærkninger er markeret med kursiv. For detaljerede oplysninger om svarenes indhold henvises der til de fremsendte høringssvar, som kan ses på høringsportalen.

Ud over de ændringer, som høringssvarene har givet anledning til, er der foretaget en række andre ændringer af mindre betydning, herunder redaktionelle og lovtekniske ændringer.

1. Overordnede kommentarer

Flere høringsparter er generelt positiv indstillet over for, at Energistyrelsens praksis angående anvendelse af interne elektricitetsforbindelser nu ved lov og bekendtgørelse kodificeres, selv om flere efterlyser mere klarhed angående reglerne og flere er kritiske over for den konkrete udformning af reglerne. Især har flere udtrykt ønske om en udvidelse af muligheden for at bruge en intern elektricitetsforbindelse, herunder at den accepterede afstand mellem forbrug og produktion øges.

Cerius/Radius, GPD og N1 bifalder, at myndighedernes praksis for interne net kodificeres, men ønsker samtidig, at reguleringen skal være mere gennemskuelig og transparent. Der er ifølge disse høringspartner behov for yderligere klarhed i bekendtgørelsen, end hvad jeg lægges op til i høringsudkastet.

Danske Regioner vurderer, at bl.a. bekendtgørelsen om interne elektricitetsforbindelser, sammen med bekendtgørelserne om direkte linjer og VE-egenforbrugere, gør rammerne for VE til egetforbrug mere klare.

European Energy finder det hensigtsmæssigt, at bekendtgørelsen kodificerer den hidtidige praksis om at tillade interne elektricitetsforbindelser inden for en begrænset geografi.

DI ser positivt på interne elektricitetsforbindelser, og bemærker, at det vil medføre et mindre træk på det kollektive net og dermed vil samfundsøkonomien optimeres. DI finder også, at det kollektive net fortsat bør være det primære i elinfrastrukturen og derfor ikke må undergraves.

ABF bifalder, at, det kollektive elforsyningsnet er udgangspunktet, da det er en fordel for Danmark og det skal derfor skal bevares og udbygges. ABF udtrykker dog også, at dette ikke må danne grundlag for en irrationel begrænsning af det væsentlige supplement, som lokale energiløsninger i boligfællesskaber og lokale energifællesskaber potentielt kan bidrage med.

Avedøre Green City og Vedvarende Energi, samt Ulrik Jørgensen hilser en definition af interne elektricitetsforbindelser velkommen, men finder anvendelsen for snæver.

Dansk Fjernvarme og KL er positive over hensigten med bekendtgørelsen, herunder at skabe klarhed og større gennemsigtighed over de gældende regler, men er bekymret for, om de foreslåede kriterier modarbejder målsætninger om øget samplacering og den politiske aftale om en køreplan for fangst, transport og lagring af CO₂, idet høringsparterne vurderer, at det ikke vil være muligt for kommunalt ejede anlæg at etablere en intern elektricitetsforbindelse til CO₂-fangstanlægget. HOFOR deler Dansk Fjernvarmes bekymringer vedr. målsætninger om øget samplacering, herunder også om reglerne på sigt vil medføre udfordringer ift. PtX-anlæg placeret inde på kraftvarmeværkers område. KL henviser herudover til muligheden for at konvertere landsdistrikternes varmeforsyning til kollektive grønne løsninger.

Energistyrelsens bemærkninger:

Energistyrelsen noterer sig den grundlæggende positive tilgang i de nævnte høringsparterers hørings svar.

Energistyrelsen har på baggrund af høringsparternes detaljerede hørings svar arbejdet med at sikre en mere entydig sondring mellem bekendtgørelsens enkelte bestemmelser. Således fremgår det nu, at bekendtgørelsens § 3 udelukkende omhandler interne elektricitetsforbindelser i forbindelse med et produktionsanlæg, § 4 udelukkende omhandler interne elektricitetsforbindelse i forbindelse med elektricitet fra det kollektive elforsyningsnet. § 5 udelukkende omhandler interne elektricitetsforbindelser i forbindelse med en bygning med flere elkunder eller elforbrugere, uanset om elektriciteten leveres fra et produktionsanlæg placeret i forbindelse med bygningen eller fra det kollektive elforsyningsnet.

Ift. de høringsparter, der mener bekendtgørelsens rammer for brug af en intern elektricitetsforbindelse er for begrænsende, henvises der til gennemgangen af deres specifikke kommentarer nedenfor.

Særligt ift. til de høringsparter, der efterspørger flere løsninger til lokale energiløsninger i boligfællesskaber, lokale energifællesskaber og andre former for kollektive grønne løsninger mv. henvises i øvrigt til den mulighed for lokal kollektiv tarifering, der fremgår af det fremsatte lovforslag L 37. Lokal kollektiv tarifering vil kunne muliggøre en tarifering af deltagerne i en sammenslutning af netbrugere på deres individuelle aftagenumre eller en samlet fælles tarifafregning af en sammenslutning af netbrugere. En fælles tarifafregning af sammenslutningen af netbrugere indebærer således, at tarifgrundlag kan afregnes samlet i ét nyt målepunkt oprettet til formålet.

2. Afgrænsning af rammerne for brugen af interne elektricitetsforbindelser

2.1. Generelt

En række høringsparter kritiserer, at muligheden for brug af interne elektricitetsforbindelser er for begrænset. Disse høringssvar, som er nærmere beskrevet nedenfor, henviser dels generelt til et ønske om, at visse grupper af elforbrugere bør have mulighed for i fællesskab at bruge interne elektricitetsforbindelser, dels foreslår høringssvarene ændringer af definitionen af begrebet interne elektricitetsforbindelser samt ændringer af de begreber, der indgår i definitionen af interne elektricitetsforbindelser.

ABF kritiserer, at mulighed for egenproduktion er indsnævret for boligfællesskaber, forstået som andelsboligforeninger, bofællesskaber og økosamfund.

BL og Steen Hartvig Jacobsen foreslår, at en boligforening, herunder en boligafdeling, bør sikres status som elkunde, og at den strøm, som produceres og anvendes internt i boligafdelingen er egetforbrug. Det fremhæves, at denne mulighed ikke bør begrænses til muligheden af brug af bygningsinterne net (jf. forslag til bekendtgørelsens § 5), idet det ikke bør have betydning for muligheden at fordele strøm, om husstandene er fordelt på en eller flere bygninger i samme sammenhængende område, så længe ejeren af ejendommen er den samme. Når flere ejendomme ligger side om side og har samme ejer, bør det være muligt for ejeren at fordele strøm mellem ejendommene.

Dansk Solcelleforening og Vedvarende Energi fremfører, at VE- og energifællesskaber bør kunne agere som én elkunde med et internt fordelingsnet. Dansk Solcelleforening stiller spørgsmål ved, hvorfor en intern elektricitetsforbindelse alene defineres ift. én elkunde og ikke en flerhed af elkunder eller elforbrugere.

Læsø Kommune finder det ærgerligt, at der ikke åbnes mulighed for, at man i de afgrænsede områder, der følger af at være en ø, kan udnytte mulighederne for, at elforbrugerne samlet kan etablere et større VE-anlæg og dele elektriciteten.

TEKNIQ mener, at kravet om at elkundens produktionsanlæg skal placeres i tæt tilknytning til forbrugsstedet bør ophæves.

Flere høringsparter, såsom BL, TEKNIQ og Steen Hartvig Jacobsen finder, at tilgangen ikke er i overensstemmelse med EU-ret, der opfordrer medlemslandene til at indføre en befordrende ramme for at fremme og lette udvikling af VE-egenforbrug, og fremmer energifællesskaber.

Avedøre Green City, KL og Vedvarende Energi foreslår ændringer i elforsyningslovens begreber "forbrugssted" og "elkunde", der indgår i det fremsatte lovforslags definition af interne elektricitetsforbindelser.

Avedøre Green City mener, at kravet om sammenhængende bygninger og at der kun er én forbruger af elektricitet burde fjernes eller udvides. KL foreslår, at begrebet "sammenhængende bygninger" erstattes med "landsbyer eller beboelsesområder" (alternativt "sammenkoblede matrikler"). Avedøre Green City, KL og Vedvarende Energi finder, at "én forbruger" bør præciseres til også at omfatte, at en juridisk person kan råde over flere aftagenumre. ABF foreslår generelt, at begrebet forbrugssted, som opfattes for begrænsende for boligfællesskaber, præciseres.

Avedøre Green City og KL foreslår herudover definitionen af begrebet elkunde ændres, så det bliver muligt, at en elkunde har flere aftagenumre.

Dansk Fjernvarme og HOFOR mener, at definitionen ikke alene bør omfatte personer med aftag af elektricitet via et aftagenummer, men også personer med (kun) indfødnig af elektricitet via et aftagenummer. Dansk Fjernvarme uddyber, at det bør være muligt for elkunder, der indfører elektricitet (som elproducent) til det kollektive net at etablere en intern elektricitetsforbindelse mellem sit produktionsanlæg og et elforbrugsanlæg evt. ejet af tredjepart, dvs. at elforbrugsanlægget ejes af en anden end ejeren af produktionsanlægget.

Energistyrelsens bemærkninger:

Energistyrelsen bemærker indledningsvis, at elforsyningslovens hovedregel er, at transport af elektricitet skal ske via det kollektive elforsyningsnet. Det fremgår af PtX-aftalen af 15. marts 2022 om udvikling og fremme af brint og grønne brændstoffer, som blev indgået mellem regeringen (Socialdemokratiet), Venstre, Socialistisk Folkeparti, Radikale Venstre, Enhedslisten, Det Konservative Folkeparti, Dansk Folkeparti, Liberal Alliance og Alternativet, at dette fortsat skal være udgangspunktet.

Energistyrelsen har udviklet en praksis, der tillader brug af interne net som supplement til anvendelsen af det kollektive elforsyningsnet. Praksissen vil fremover betegnes som interne elektricitetsforbindelser, jf. lovforslag L 37, der blev fremsat 8. februar 2023.

Det fremsatte lovforslag L 37 og den bagvedliggende praksis for interne elektricitetsforbindelser skal ses i sammenhæng med EU-reguleringen, som også indeholder rammer for transport af elektricitet via direkte linjer, distributionsnet og transmissionsnet.

Det er vurderingen, at de efterspurgte ønsker til interne elektricitetsforbindelser beskrevet af høringsparterne, fx fordeling af elektricitet mellem flere husstande i flere bygninger, der ejes af én boligforening, via en intern elektricitetsforbindelse, ikke er muligt jf. EU-reguleringen. Det samme gælder ift. fordeling af elektricitet mellem elforbrugere i landsbyer, energifællesskaber, på øer m.v. Fordeling af elektricitet skal i disse tilfælde ske under anvendelse af det kollektive elforsyningsnet.

Det gælder idet, at der i ovenstående tilfælde er tale om "distribution" af elektricitet efter elmarkedsdirektivets regler (jf. artikel 2, nr. 5) i og med, at der sker transport af elektricitet til et flertal af forbrugere. Distribution kan ifølge gældende dansk ret alene varetages af netvirksomheder med bevilling til at eje og drive distributionsnet. Bevilling til at eje og drive distributionsnet medfører en række krav og forpligtelser, såsom fx krav til professionel og finansiel formåen. Denne tilgang har haft flere samfundsmæssige fordele for det kollektivt elforsyningsnet, Herved undgås etablering af parallelle elnet og dermed unødigt netudbygning og netomkostninger. Tilgangen har gennem årene sikret udbredelse af elinfrastruktur til alle områder i Danmark – også der, hvor der ikke er et selskabsøkonomisk incitament til etablering af elnet. I en dansk kontekst, hvor det kollektive elforsyningsnet er robust og veludbygget, er det ved implementeringen af hhv. elmarkedsdirektivets bestemmelser om borgerenergifællesskaber og VEII-direktivets bestemmelser om VE-fællesskaber fastsat, at disse fællesskaber skal benytte det kollektive net til den fysiske transport af den elektricitet, der deles inden for fællesskabet i lighed med alle andre konstellationer, hvor der er et flertal af elforbrugere. Denne implementeringstilgang ligger inden for de rammer, som direktiverne udstikker.

Endvidere bemærkes det, at bekendtgørelsens bestemmelser om brug af interne elektricitetsforbindelser er i overensstemmelse med definition af begrebet interne elektricitetsforbindelser, der er indeholdt i det fremsatte lovforslag L 37. Denne definition afgrænser brugen af interne elektricitetsforbindelser ift. nogle begreber, der ligeledes er defineret på lovniveau, navnlig begreberne forbrugssted og elkunde. Det er ikke muligt at fravige elforsyningslovens eksisterende definitioner ved fx at udvide dem på bekendtgørelsesniveau. Eksempelvis er det ikke muligt på bekendtgørelsesniveau at erstatte begrebet "sammenhængende bygninger" i elforsyningslovens definition af forbrugsstedet med "landsbyer og beboelsesområder". Ligeledes er det ikke muligt at lægge en ændret forståelse af elforsyningslovens begreb elkunde til grund, idet definitionen i loven ikke omfatter elproducenter, dvs. personer, der udelukkende fører elektricitet ind i nettet. Dette vil kræve forudgående lovændring. Det fremsatte lovforslag L 37 indeholder ikke forslag til ændring af disse begreber. Der henvises i denne forbindelse til høringsnotatet til L 37¹, navnlig siderne 61 og 67-69.

Flere høringsparter har herudover givet udtryk for den opfattelse, at en elkunde bør kunne have flere aftagenumre. Der henvises i denne forbindelse til forarbejderne² til

¹ <https://www.ft.dk/samling/20222/lovforslag/L37/bilag/1/2662910/index.htm>

² Jf. afsnit 3.1.2.2. i de almindelige bemærkninger, jf. Folketingstidende 2021-22, A, L 53 som fremsat, side 15.

den gældende definition af begrebet elkunde i § 5, nr. 13, i elforsyningsloven, hvor-
efter samme fysiske eller juridiske person samtidig kan have flere aftagenumre og
dermed elkundestatus på hvert aftagenummer. Det beskrevne forhold, at en fysisk
eller juridisk person med flere aftagenumre således i juridisk forstand har status som
"flere" elkunder i forbindelse med sit forbrugssted, ændrer ikke ved, at det er afgø-
rende, at en elkundes brug af en intern elektricitetsforbindelse er begrænset til situ-
ationer, hvor den fordelte elektricitet, der leveres enten fra elkundens egen forbrugs-
installation eller det kollektive elforsyningsnet, er til elkundens eget forbrug på
samme forbrugssted, uanset om den samme elkunde råder over flere aftagenumre i
forbindelse med samme forbrugssted. Dette fremgår også af lovbemærkningerne til
det fremsatte lovforslag L 37³. En fysisk eller juridisk person med flere aftagenumre
vil derimod ikke have mulighed for at bruge en intern elektricitetsforbindelse til forde-
ling af elektricitet til et flertal af elforbrugere.

I øvrigt henvises til muligheden for lokal kollektiv tarifiering, der fremgår af L 37. Lo-
kal kollektiv tarifiering vil kunne muliggøre en tarifiering af deltagerne i en sammen-
slutning af netbrugere på deres individuelle aftagenumre eller en samlet fælles tarif-
afregning af en sammenslutning af netbrugere. En fælles tarifafregning af sammen-
slutningen af netbrugere indebærer således, at tarifgrundlag kan afregnes samlet i
ét nyt målepunkt oprettet til formålet.

Høringssvarene giver ikke anledning til ændringer i bekendtgørelsen.

2.2. Brug af en intern elektricitetsforbindelse til transport af egenprodu- ceret el til det kollektive elforsyningsnet

Dansk Fjernvarme og VedvarendeEnergi mener, at en intern elektricitetsforbindelse
også bør kunne bruges til transport af el til det kollektive net ifm. salg af egenprodu-
ceret el.

Energistyrelsens bemærkninger:

Energistyrelsen bemærker, at lovens definition af en intern elektricitetsforbindelse
rummer denne mulighed ved, at elkunden via forbrugsinstallationen er tilsluttet det
kollektive elforsyningsnet. Tilslutning af et produktionsanlæg til det kollektive elfor-
syningsnet, herunder ved tilslutning af et anlæg i egen forbrugsinstallation, betyder
implicit, at produktionsanlæggets produktion af elektricitet kan sendes ud på det
kollektive elforsyningsnet. Det bemærkes imidlertid, at dette forudsætter, at betin-
gelser for tilslutning er opfyldt, hvilket påses af det kollektive netvirksomhed, hvis
net elkunden er tilsluttet til.

³ Jf. bemærkninger til § 1, nr. 4, jf. Folketingstidende 2022-23, A, L 37 som fremsat,
side 38.

Høringssvarene giver ikke anledning til ændringer i bekendtgørelsen.

2.3. Brug af en intern elektricitetsforbindelse til fordeling af elektricitet fra én eller flere produktionsanlæg til et eller flere forbrugssteder

VedvarendeEnergi mener, at det bør fremgå af definitionen af en intern elektricitetsforbindelse, at en intern elektricitetsforbindelse kan bruges til at koble en elkundes produktionsanlæg til flere forbrugssteder, uanset om der er tale om ét eller flere produktionsanlæg.

Energistyrelsens bemærkninger:

Energistyrelsen bemærker, at definitionen udelukker, at en elkunde kan koble sit produktionsanlæg til flere forbrugssteder. Dette skyldes, at en sådan konstellation ville have karakter af distribution, hvilket kræver bevilling.

I øvrigt henvises til den mulighed for lokal kollektiv tarifiering, der fremgår af L 37. Lokal kollektiv tarifiering vil kunne muliggøre en tarifiering af deltagerne i en sammenslutning af netbrugere på deres individuelle aftagenumre eller en samlet fælles tarifafregning af en sammenslutning af netbrugere. En fælles tarifafregning af sammenslutningen af netbrugere indebærer således, at tarifgrundlag kan afregnes samlet i ét nyt målepunkt oprettet til formålet.

Høringssvaret giver ikke anledning til ændringer i bekendtgørelsen.

2.4. Brug af en intern elektricitetsforbindelse til lagring af elektricitet

VedvarendeEnergi mener, at det bør fremgå af definitionen af en intern elektricitetsforbindelse, at en intern elektricitetsforbindelse kan bruges til transport af elektricitet fra det kollektive net til en elkundes lagringsenhed, så elkunden kan lagre elektricitet, uanset om det kommer fra egenproduktion eller det kollektive net.

Energistyrelsens bemærkninger:

Energistyrelsen bemærker, at det er korrekt, at det ikke fremgår direkte af selve definitionen af en intern elektricitetsforbindelse, at den kan bruges til transport af elektricitet fra det kollektive net til en elkundes lagringsenhed.

Men der er i bekendtgørelsen, som er tilpasset i forbindelse med høringen, indsat en bestemmelse, hvorefter denne mulighed fremgår, jf. bekendtgørelsens § 3, stk. 5. Heraf fremgår, at en intern elektricitetsforbindelse, der opfylder de øvrige kriterier, der er indeholdt i § 3, også kan bruges til fordeling af elektricitet, som leveres fra det kollektive elforsyningsnet til elkundens forbrugssted og som er til elkundens forbrug og lagring, bag forbrugsstedet.

§ 3 regulerer konstellationer, hvor elkunden har et produktionsanlæg tilsluttet til sin forbrugsinstallation.

Konstellationer, hvor elkunden udelukkende modtager elektricitet via det kollektive net, er omfattet af bekendtgørelsens § 4. Også her kan elkunden have en lagerenhed tilsluttet og modtage elektricitet fra det kollektive net til opladning og dermed til forbrug. Energistyrelsen ønsker imidlertid at understrege, at hvis denne lagerenhed er teknisk sat op til at kunne sende den lagrede elektricitet tilbage til det kollektive elforsyningsnet, vil det have karakter af produktion. I disse tilfælde vil der indgå et produktionsanlæg i den interne elektricitetsforbindelse og bekendtgørelsens § 3, jf. ovenfor vil finde anvendelse, uanset om der ved siden af lagerenheden også er tilsluttet en anden produktionsenhed eller ej.

Der henvises også til bemærkninger til det vedtagne lovforslag L 37⁴ og til høringsnotatet til L 37⁵.

Høringssvaret giver ikke anledning til ændringer i bekendtgørelsen.

2.5. Brug af en intern elektricitetsforbindelse til opladning af elkøretøjer

VedvarendeEnergi mener, at det bør fremgå af definitionen af en intern elektricitetsforbindelse, at en intern elektricitetsforbindelse kan bruges til transport af el til opladning af elkøretøjer (med egenproduceret el eller el fra det kollektive net).

Energistyrelsens bemærkninger:

Energistyrelsen bemærker, at selvom aktiviteten "opladning af elkøretøjer" ikke fremgår direkte af definitionen, rummer definitionen af en intern elektricitetsforbindelse muligheden for, at der også kan indgå en ladestation ved siden af andet forbrug, hvortil den interne elektricitetsforbindelse fordeler elektriciteten. Hvilken af bestemmelserne i bekendtgørelsen, der finder anvendelse, afhænger af det tekniske set-up. Hvis elkundens ladestation udelukkende forsynes med elektricitet fra det kollektive net, og der ikke er tale om en ladestation, der er sat op til at levere elektricitet tilbage til det kollektive elforsyningsnet, vil det være muligt i medfør af bekendtgørelsens § 4. Situationer, hvor ladestationen også forsynes med egenproduceret elektricitet, eller hvor ladestationen er sat op til at levere elektricitet tilbage til det kollektive elforsyningsnet tillades også, da det vil være omfattet af bekendtgørelsens § 3, idet det vil have karakter af produktion, hvis lagerenheden er sat op til

⁴ Jf. bemærkninger til § 1, nr. 4, jf. Folketingstidende 2022-23, A, L 37 som fremsat, side 39.

⁵ <https://www.ft.dk/samling/20222/lovforslag/L37/bilag/1/2662910.pdf>, s. 73.

at sende den lagrede elektricitet til det kollektive elforsyningsnet, jf. lovbemærkningerne til det fremsatte lovforslag L 37. Der henvises også til afsnit 2.4. om brug af en intern elektricitetsforbindelse til lagring af elektricitet.

Der henvises endvidere til høringsnotat til L 37⁶. Det kommer her til udtryk, at elkundens ejerskab af ladestanderen ikke er afgørende. Det afgørende er, at forbrug fra ladestanderen, dvs. selve opladningen, kan tilskrives elkundens eget forbrug fx ved, at elkunden svarer for forbruget i henhold til en aftale med en elhandelsvirksomhed herom.

Høringssvaret giver ikke anledning til ændringer i bekendtgørelsen.

3. Kommentarer til enkelte bestemmelser i bekendtgørelsen

3.1. Definitioner i § 2

Cerius-Radius foreslår, at hele kapitel 1 slettes, da alle definitionerne allerede findes i anden lovgivning, og det er u hensigtsmæssigt at have samme definition to steder i lovgivningen.

Energistyrelsens bemærkninger:

Energistyrelsen bemærker, at elforsyningslovens definitioner er medtaget for at øge læsbarheden af bekendtgørelsen. At der er tale om en ren gengivelse af elforsyningslovens definitioner er tydeliggjort ved, at der henvises til elforsyningslovens bestemmelser.

Høringssvaret giver ikke anledning til ændringer i bekendtgørelsen.

European Energy mener ikke, at definitionen af et synkront produktionsanlæg i § 2 fremstår tydeligt.

Energistyrelsens bemærkninger

Energistyrelsen bemærker, at bekendtgørelsens definitionen af et produktionsanlæg henviser til Kommissionens forordning om fastsættelse af netregler om krav til nettilslutning for produktionsanlæg, hvori artikel 2, nr. 5 har følgende definition af et produktionsanlæg: »Produktionsanlæg: et synkront produktionsanlæg eller et elproducerende anlæg» Samme forordning indeholder i artikel 2, nr. 9 en definition af et »synkront anlæg».

Da det alene er samlebegrebet »produktionsanlæg», der er relevant i forbindelse med bekendtgørelsen om interne elektricitetsforbindelser, justeres bekendtgørelsen

⁶ <https://www.ft.dk/samling/20222/lovforslag/L37/bilag/1/2662910.pdf>, s. 73.

ikke på baggrund af høringssvaret vedr. forståelsen af et "synkront anlæg". Bekendtgørelsens definitionen af "produktionsanlæg" justeres dog for at tydeliggøre, at bekendtgørelsens definition følger forordningens definition af et "produktionsanlæg".

European Energy foreslår, at der tilføjes en definition af "forbrugsinstallation", da det er et centralt begreb i reglerne om interne elektricitetsforbindelser, og mener det bør tydeliggøres, om forbrugssted og forbrugsinstallation er én og samme størrelse.

Energistyrelsens bemærkninger

Energistyrelsen bemærker, at begrebet "forbrugsinstallation" bl.a. allerede fremgår af Nettilslutningsbekendtgørelsen, jf. bekendtgørelse nr. 936 af 18. juni 2022, samt Nettoafregningsbekendtgørelsen, jf. bekendtgørelse nr. 2657 af 28. december 2021. Der er således ikke tale om et nyt begreb, og det dækker alene over den tekniske installation, hvori et anlæg fysisk tilsluttes.

Forbrugssted defineres i elforsyningslovens § 5, nr. 17, som et "punkt, hvorfra der aftages elektricitet til ét samlet matrikelnummer eller til sammenhængende bygninger fordelt på flere matrikelnumre med kun én forbruger af elektricitet". I modsætning til det tekniske begreb "forbrugsinstallation" beskriver elforsyningslovens definition af forbrugssted en afgrænsning af det areal, hvortil elkunden kan fordele sin elektricitet fra det punkt igennem hvilket, elkunden er tilsluttet det kollektive elforsyningsnet.

Bemærkningerne giver ikke anledning til justering af bekendtgørelsen.

Cerius-Radius foreslår, at der i deldefinitionerne af en intern elektricitetsforbindelse i § 2, nr. 4, litra a og b, bruges terminologien "på forbrugssted" i stedet for "bag forbrugssted".

Energistyrelsens bemærkninger:

Energistyrelsen bemærker, at der ved deldefinitionerne, som Cerius-Radius henviser til, er tale om deldefinitioner, der fremgår af det fremsatte lovforslag L 37. Det er ikke muligt at ændre ved ordlyden af disse deldefinitioner på bekendtgørelsesniveau.

Herudover bemærkes det, at begrebet "forbrugssted" er defineret i elforsyningslovens § 5, stk. 17, med udtrykket et "punkt, hvorfra der aftages elektricitet til ét samlet matrikelnummer eller til sammenhængende bygninger fordelt på flere matrikelnumre...". Selvom "på" forbrugsstedet muligvis kunne forenkle læsbarheden, bibringer "på" et "punkt, hvorfra der aftages elektricitet...", ikke en tydeliggørelse af det geografiske areal, inden for hvilket en elkundes produktionsanlæg kan være placeret.

Bemærkningerne giver derfor ikke anledning til ændringer i bekendtgørelsen.

3.2. Bemærkninger til forholdene mellem §§ 3, 4 og 5⁷

European Energy synes det er svært at forstå forskellen mellem bekendtgørelsens §§ 3 og 4.

Cerius-Radius foreslår, at §§ 3 og 4 kan skrives sammen. Navnlig mener Cerius-Radius, at kriterierne i § 4 også er relevante i de situationer, hvor der er produktion.

Better Energy påpeger ift. bestemmelsen i høringsversionens § 4, at kravene ikke skal være til hinder i de situationer, hvor flere elkunder deler samme interne elektricitetsforbindelse, fx i en bygning med flere aftagenumre.

Ulrik Jørgensen mener ift. § 4, at skelnen mellem el fra det kollektive net og egenproduceret el vil gøre det umuligt og uoverskueligt for boligforeninger og bofællesskaber at dele egenproduceret el samtidig med el fra det kollektive elnet.

Energistyrelsen bemærkninger:

Energistyrelsen har på baggrund af høringssvarene præciseret sondringen mellem §3, §4 og §5. Således fremgår det nu, at bekendtgørelsens §3 udelukkende omhandler interne elektricitetsforbindelser i forbindelse med et produktionsanlæg, herunder at samme interne elektricitetsforbindelse også kan bruges til fordeling af elektricitet leveret fra det kollektive elforsyningsnet. § 4 udelukkende omhandler interne elektricitetsforbindelse i forbindelse med elektricitet fra det kollektive elforsyningsnet. § 5 udelukkende omhandler interne elektricitetsforbindelser i forbindelse med en bygning med flere flere elkunder eller elforbrugere, uanset om elektriciteten leveres fra et produktionsanlæg placeret i forbindelse med bygningen eller fra det kollektive elforsyningsnet.

Høringssvarene har dermed givet anledning til ændringer af bekendtgørelsen.

⁷ § 3 i høringssvarene indeholder kriterier for brug af en intern elektricitetsforbindelse, der ikke er ejet af en kollektiv elforsyningsvirksomhed, og som bruges til tilslutning af en elkundes produktionsanlæg, placeret i tilknytning til elkundens forbrugssted, til egen forbrugsinstallation og fordeling af elektricitet derfra til elkundens eget forbrug og lagring bag forbrugsstedet.

§ 4 i høringssvarene indeholder kriterier for brug af en intern elektricitetsforbindelse, der ikke er ejet af en kollektiv elforsyningsvirksomhed, og som bruges til fordeling af elektricitet, der leveres fra det kollektive elforsyningsnet til en elkundes forbrugssted og som er til elkundens eget forbrug, bag forbrugsstedet.

§ 5 i høringssvarene indeholder kriterier for brug af en intern elektricitetsforbindelse, der ikke er ejet af en kollektiv elforsyningsvirksomhed, og som bruges til fordeling af elektricitet inden for én bygning med en eller flere elkunder.

GPD læser § 5, stk. 3 (vedr. kollektiv måling, dvs. mulighed for fælles afregning på baggrund af et fælles målepunkt), sammen med bekendtgørelsens § 3, stk. 2, nr. 2 (vedr. muligheden for at produktionsanlægget kan ejes af tredjepart) sådan, at der ved kollektiv afregning opnås "identitet" mellem producent og forbruger. Denne læsning medfører et spørgsmål fra GPD om, hvorvidt et fælles målepunkt generelt er nødvendigt, når der er tale om, at produktionsanlægget efter § 3, stk. 1, nr. 2, ikke er ejet af egenforbrugeren selv, men af tredjepart. GDP opfordrer til, at § 5, stk. 3 og 4, ændres, så betydningen af § 3, stk. 2, nr. 2 (tredjeparts ejerskab af produktionsanlægget), for lejere, ejere og andelshavere fremgår.

Ulrik Jørgensen efterspørger ligeledes en uddybning af, hvilken betydning bekendtgørelsens regler om hhv. instruktionsbeføjelse og at en tredjepartsejer ikke selv må forbruge elektricitet har for en udlejers mulighed for at stille sin elproduktion til rådighed for lejere via en intern elektricitetsforbindelse i en bygning.

Energistyrelsens bemærkninger:

Ift. GPD's forståelse af "identitet" som et kriterie, bemærker Energistyrelsen, at der efter VEII-direktivets bestemmelser ikke er krav om identitetssammenfald mellem producent og forbruger, hvilket også følger af i dansk ret. Det er således muligt, at produktionsanlægget kan ejes af tredjepart, forudsat at elkunden har instruktionsbeføjelse og tredjeparten ikke selv forbruger fra produktionsanlægget.

Net i én bygning er historisk ikke blevet anset som værende kollektiv elforsyningsnet. På den baggrund er der i praksis blevet tilladt opsætning af såkaldt kollektiv måling i bygningens forbrugenheder uanset privat eller erhvervsmæssig brug og boform (leje, eje eller andel), forudsat at der ikke inddrages net, der er ejet og administreret af den kollektive elforsyningsvirksomhed.

Denne praksis kodificeres nu med bekendtgørelsens § 5, herunder en udlejers mulighed for at stille sin elproduktion til rådighed for lejere i én bygning via en intern elektricitetsforbindelse. Bestemmelsen vedrører bygningsinterne net, der bruges til fordeling af elektricitet inden for én bygning med ét eller flere aftagenumre, herunder elkunders mulighed for at vælge mellem enten at være omfattet af en fælles afregning pba. såkaldt kollektiv måling af bygningens elforbrugere via et fælles målepunkt eller at være tilsluttet som individuel elkunde med eget aftagenummer.

I en situation, hvor fx en udlejer stiller sin produktion til rådighed for de lejere i en bygning, der er omfattet af kollektiv måling, er produktionsanlægget tilsluttet i udlejers forbrugsinstallation og udlejer har aftaleforholdet som elkunde med en hovedmåler og et aftagenummer ift. den kollektive elforsyningsvirksomhed. Elforbrug hos de af bygningens lejere, der forsynes med elektricitet via udlejers aftagenummer, opfattes som udlejers, dvs. elkundens eget forbrug. Produceres elektriciteten på et anlæg, der ikke ejes af elkunden selv – udlejer i dette eksempel – anses udlejer (el-

kunden) for at opfylde betingelsen om instruksbeføjelse og betingelsen om, at tredjeparten ikke selv må forbruge fra produktionsanlægget. Samme produktionsanlæg kan således ikke være tilsluttet en anden forbrugsinstallation.

Bemærkningerne giver ikke anledning til justering af bekendtgørelsen.

3.3. § 3 – interne elektricitetsforbindelser med egetforbrug

Energistyrelsen henviser indledningsvis til, at en række hørings svar, der generelt finder rammerne for § 3 for snævre enten ved at henvise til bestemte grupper af elforbrugere eller til udformning af definitionerne af begreberne "interne elektricitetsforbindelser", "forbrugssted" og "elkunder", er omhandlet i afsnit 3.1. ovenfor. Nedenfor gennemgås konkrete hørings svar vedr. §3.

Cerius-Radius har forslag til forenkling af ordlyden i § 3, stk. 1 ved, at begrebet "intern elektricitetsforbindelse" i elforsyningslovens § 5, nr. 21 ikke gentages.

Energistyrelsen bemærkninger

Energistyrelsen forstår ønsket fra Cerius-Radius om at forenkle ordlyden i § 3, stk. 1, men vægter behovet for tydelighed højere, ved at § 3, stk. 1 kan læses i sin helhed, uden at læseren skal referere særskilt til definitionsbestemmelsen.

Bemærkningerne giver ikke anledning til ændringer i bekendtgørelsen.

GPD efterspørger en tydeliggørelse af bestemmelserne i § 3 angående kriterierne for placering af produktionsanlægget, navnlig sammenhængen mellem stk. 1, nr. 1, litra a og b. Herunder spørges, om litra b, der omhandler placering af produktionsanlægget på et umiddelbart tilstødende område, skal læses uafhængigt af litra a, der omhandler placering af produktionsanlægget på det areal, der ligger bag elkundens forbrugssted. GPD peger på, at udeladelsen af begrebet "forbrugssted" i litra b, kan skabe det indtryk, at litra b - dvs. produktionsanlæggets mulige placering udenfor elkundens forbrugssted - finder anvendelse uafhængigt af elkundens forbrugssted.

Energistyrelsens bemærkninger:

Energistyrelsen er enig i, at begrebet "forbrugssted" bør fremgå af litra b, så det derved fremgår, at produktionsanlæggets mulige placering udenfor elkundens forbrugssted skal ses i forhold til – dvs. afhængigt af – elkundens forbrugssted. Bekendtgørelsen justeres, så begrebet "forbrugssted" fremgår direkte af litra b, og derved tydeliggøres det, at litra a og b vedr. produktionsanlæggets mulige placering kan læses uafhængigt af hinanden.

§ 3, stk. 1 litra b i) - 500 meter mellem produktionsanlæg og forbrugsinstallation.

GPD og Cerius-Radius mener, at der er tale om en ny regel og ser helt generelt en afstandsgrænse som nødvendig, så længe produktionsanlægget ligger på det areal, der udgør elkundens forbrugssted, og der er tale om én reel forbruger.

Flere høringsparter giver udtryk for, at de finder afstandsgrænsen på 500 meter for kort. Avedøre Green City, ABF, Better Energy, Dansk Fjernvarme, Dansk Solcelleforening, European Energy, HOFOR, KL, VedvarendeEnergi foreslår alle, at maksimalafstanden øges. Høringspartenes forslag til en ny afstandsgrænse rangerer mellem 1 km og 5 km. I samme forbindelse peger VedvarendeEnergi på, at 500 meter grænsen vil være begrænsende for boligforeninger, mens Better Energy mener, at grænsen vil begrænse energiparker, der skal strække sig over flere tusinde hektar. Dansk Solcelleforening mener, at afstanden vil være en begrænsning for vandværker og større industrivirksomheder.

Cerius-Radius, Eurowind Energy og GPD ønsker, det skal beskrives, hvordan de 500 meter skal måles, fx i fugleflugt.

Energistyrelsens bemærkninger:

Energistyrelsen bemærker, at 500 meter grænsen udelukkende kommer i spil i de situationer, hvor produktionsanlægget er placeret udenfor elkundens forbrugssted (jf. § 3, stk. 1, nr. 1, litra b). Er produktionsanlægget derimod placeret på det areal, der ligger bag en elkundes forbrugssted, er der ingen grænse for afstanden mellem produktionsanlægget og elkundens forbrugsinstallation (jf. § 3, stk. 1, nr. 1, litra a), som også påpeget af Cerius-Radius.

Med hensyn til 500 meter grænsen i forbindelse med de situationer, hvor produktionsanlægget er placeret udenfor elkundens forbrugssted, bemærker Energistyrelsen, at der alene er tale om en kodificering, ved lov og bekendtgørelse, af Energistyrelsens praksis for interne net.

I de situationer, hvor produktionsanlægget er placeret udenfor elkundens forbrugssted, skulle der efter tidligere praksis være tale om en "tæt og reel geografisk sammenhæng" mellem produktionsanlægget og forbrugsstedet. Målestokken "tæt og reel geografisk sammenhæng" operationaliseres med bekendtgørelsens § 3, stk. 1, nr. 1, litra b, i form af en 500 meter grænse, som er i overensstemmelse med Energistyrelsens tidligere praksis, hvor Energistyrelsen i situationer med længere end 500 meter mellem produktionsanlæg og forbrug har vurderet, at der ikke var tale om et internt net

Det tilføjes, at Energistyrelsen imødekommer ønsket om, at en beskrivelse af, hvordan afstanden måles. Bekendtgørelsen justeres således, at det fremgår af §3, stk. 1., nr. 1, litra b i), at afstanden mellem elkundens forbrugsinstallation og produktionsanlægget måles i "fugleflugt".

Bemærkningerne giver ikke anledning til yderligere ændringer i bekendtgørelsen.

§3, stk. 1, nr. 1, litra b ii) – Elkundens råderet over de samlede område

GPD og Eurowind Energy efterspørger en specificering af begrebet "råderet", herunder at begrebet "det samlede område" ifm. et produktionsanlæg på et areal, der er umiddelbart tilstødende arealet, der ligger bag elkundens forbrugssted, tydeliggøres. VedvarendeEnergi foreslår, at begrebet "råderet" bør forstås som retten til at føre en intern elektricitetsforbindelse mellem to steder, og at en sådan ret skal gælde i kablets planlagte levetid. VedvarendeEnergi mener samtidig, at der ikke behøver være fuld råderet over området, og peger på, at det fx kan omfatte veje og andet som andre, end elkunden har ret til at bruge. PwC spørger til, hvilken betydning det har, hvis en elkunde ønsker at etablere en intern elektricitetsforbindelse under en offentlig vej.

Energistyrelsens bemærkninger:

Energistyrelsen skal indledningsvist understrege, at forudsætningen om, at elkunden har "råderet over det samlede område" udelukkende kommer i spil i den situation, hvor produktionsanlægget er placeret udenfor elkundens forbrugssted. Dernæst skal det til VedvarendeEnergis fortolkningsforslag bemærkes, at der med forudsætningen om elkundens "råderet over det samlede område" ikke er tale om en retlighed, som bekendtgørelsen tildeler en elkunde, og derfor heller ikke en retlighed, der kan knyttes op på et kabels levetid. Energistyrelsen kan endvidere udvide, at i den situation, hvor produktionsanlægget er placeret uden for elkundens forbrugssted, skal forudsætningen om, at elkunden har "råderet over det samlede areal" forstås i en "netteknisk" forstand, således at kabelføringen mellem produktionsanlæg og forbrugsinstallation ikke må komme på tværs af en anden elkundes forbrugssted eller det kollektive net. "Det samlede område" som elkunden "netteknisk" set skal have rådet over, er det areal, der strækker sig mellem produktionsanlægget og elkundens forbrugsinstallation, og som et kabel til en direkte kobling mellem produktion og forbrug ville skulle gennemløbe. I et scenarie, hvor der går en offentlig vej gennem "det samlede område," afhænger muligheden for at bruge en intern elektricitetsforbindelse ligeledes af, om elkundens nettekniske "råderet" sikrer, at kablet mellem elkundens produktionsanlæg og forbrugsinstallation ikke kommer på tværs af en anden elkundes forbrugssted eller det kollektive elforsyningsnet.

Bemærkningerne giver ikke anledning til ændringer i bekendtgørelsen.

§3, stk. 1, nr. 2, litra b - Tredjeparts ejerskab af produktionsanlæg

Avedøre Green City, Dansk Fjernvarme, Eurowind Energy, Ulrik Jørgensen og GPD efterspørger en tydeliggørelse af, hvad der skal til, for at kravet om elkundens instruksbeføjelse er opfyldt. GPD foreslår endvidere, at det klarlægges, hvornår der er "tilstrækkelig identitet" mellem en elkunde og ejeren af et produktionsanlæg for, at anlægget må tilsluttes via en intern elektricitetsforbindelse til elkundens forbrug.

Energistyrelsens bemærkninger:

Energistyrelsen bemærker, at muligheden for, at elkundens produktionsanlæg kan ejes af en tredjepart følger af VE II-direktivets artikel 21, stk. 5. Efter direktivbestemmelserne er der ikke krav om identitetssammenfald mellem producent og forbruger, som det i dansk kontekst ellers historisk set kendes fra de tidligere nettoafregningsordninger.

Muligheden for, at elkundens produktionsanlæg kan ejes af en tredjepart forudsætter til gengæld for det første, at tredjeparten er underlagt elkundens instrukser i forhold til produktionsanlægget. Betingelsen anses for opfyldt, så længe produktionsanlægget udelukkende er tilsluttet i elkundens egen forbrugsinstallation. Det betyder også, at betingelsen ikke kan være opfyldt, hvis der er flere elkunder, der modtager elektricitet fra anlægget, fordi det i denne situation ikke er udelukket, at de ud fra forskelligrettede interesser ville give modstridende instrukser. En instruktionsbeføjelse indebærer således, at det kun kan være én fysisk eller juridisk person (elkunden), der kan have instruksret.

For det andet forudsætter VE II-direktivets artikel 21, stk. 5, at tredjeparten ikke selv må forbruge elektricitet fra anlægget. Dette ville medføre, at produktionsanlægget ville levere til et flertal af elkunder og derved få karakter af distribution.

Bemærkningerne giver ikke anledning til ændringer i bekendtgørelsen.

Eurowind Energy og GPD peger på, at interne elektricitetsforbindelser blandt andet vil finde anvendelse på højere spændingsniveauer, og dermed finde anvendelse på industrielle virksomheder, hvor ejerforholdene kan være komplekse. Eurowind Energy spørger endvidere, om ejerkravet kan opfyldes ved at eje en ideel andel af et selskab, som ejer produktionsanlægget og/eller forbrugsenheder på forbrugsstedet.

Energistyrelsens bemærkninger:

Energistyrelsen læser Eurowind Energy's henvisning til et "ejerkrav" som et spørgsmål vedr. bekendtgørelsens forudsætning om, at tredjepartsejet produktionsanlæg skal være underlagt elkundens instruktionsbeføjelse. Med henvisning til Energistyrelsens ovenstående bemærkninger vedr. tredjepartejerskab, kan Energistyrelsen uddybe, at en elkundes mulighed for at bruge en intern elektricitetsforbindelse er uafhængig af produktionsanlæggets formelle ejerskabsforhold. Således kan produktionsanlægget ejes af elkunden selv eller ejes eller forvaltes af en tredjepart, forudsat at tredjeparten er underlagt elkundens instrukser og ikke selv forbruger elektricitet fra anlægget. Som beskrevet i Energistyrelsens ovenstående bemærkninger betyder det, at betingelsen anses for opfyldt så længe, at produktionsanlægget udelukkende er tilsluttet i elkundens egen forbrugsinstallation, og tredjeparten ikke selv forbruger fra produktionsanlægget.

Bemærkningerne giver ikke anledning til ændringer i bekendtgørelsen.

Avedøre Green City, ABF, Dansk Solcelleforening, Eurowind Energy, GPD, KL, VedvarendeEnergi og Ulrik Jørgensen ønsker yderligere klarhed vedr. den situation, hvor et produktionsanlæg ejes i fællesskab af flere selskaber eller et energifællesskab, og de spørger ind til, hvorvidt en intern elektricitetsforbindelse i den situation må bruges til at levere elektricitet til alle ejerne af produktionsanlægget, herunder om en tredjepart gerne må dele den overskydende energi med medlemmer i et energifællesskab, fx hvis et energifællesskab er den "tredjepart", der ejer et produktionsanlæg.

Energistyrelsens bemærkninger:

Hvis et produktionsanlæg vil kunne være tilsluttet i mere end én elkundes forbrugsinstallation, så vil det ikke være muligt, at opfylde betingelsen om at et produktionsanlæg, skal være underlagt elkundens instruktionsbeføjelse, eftersom der kun må være én kunde.

Der henvises til Energistyrelsens bemærkninger til dette emne ovenfor. Endvidere ville betingelsen om, at ejeren af produktionsanlægget (tredjeparten) ikke selv må forbruge fra anlægget, ikke kunne opfyldes, hvis produktionsanlægget kunne være tilsluttet i mere end én elkundes forbrugsinstallation. Det skyldes, at det mht. instruksretten i denne situation ikke er udelukket, at dette flertal af elkunder ud fra forskelligrettede interesser ville kunne give modstridende instrukser. Dermed forstås betingelsen således, at det kun kan være én fysisk eller juridisk person (elkunden), der kan have instruktionsbeføjelsen. Det bemærkes endvidere, at uagtet kravet om elkundens instruktionsbeføjelse i forbindelse med tredjeparts-ejet produktionsanlæg, ville fordeling af elektricitet fra et produktionsanlæg til et flertal af elkunder (som fx mellem medlemmerne i et energifællesskab eller ejerne af et produktionsanlæg) have karakter af distribution, hvilket kræver bevilling.

Yderligere kan det tilføjes, at tredjeparten ikke selv må forbruge elektricitet fra anlægget, da dette ligeledes ville medføre, at produktionsanlægget ville levere til et flertal af elkunder og derved få karakter af distribution, hvilket kræver bevilling.

Energistyrelsen henviser endvidere til, at VE-fællesskaber og borgerenergifællesskabers deling af elektricitet mellem medlemmer skal ske via det kollektive net (jf. bekendtgørelse nr. 1069 af 30. maj 2021 om VE-fællesskaber og borgerenergifællesskaber).

I øvrigt henvises til den mulighed for lokal kollektiv tarifering, der fremgår af L 37. Lokal kollektiv tarifering vil kunne muliggøre en tarifering af deltagerne i en sammenlutning af netbrugere på deres individuelle aftagenumre eller en samlet fælles tarifering.

afregning af en sammenslutning af netbrugere. En fælles tarifafregning af sammenslutningen af netbrugere indebærer således, at tarifgrundlag kan afregnes samlet i ét nyt målepunkt oprettet til formålet.

Bemærkningerne giver ikke anledning til ændringer i bekendtgørelsen.

Dansk Fjernvarme ønsker tydeliggørelse af, om "nødvendigt egetforbrug på produktionsanlægget" er muligt.

Energistyrelsens bemærkninger:

Energistyrelsen forstår Dansk Fjernvarmes ønske således, at det ved tredjeparts-ejerskab af produktionsanlægget skulle være muligt, at tredjeparten som ejer af produktionsanlægget kan have et nødvendigt egetforbrug på produktionsanlægget. Høringssvaret ses på baggrund af betingelsen, at det kun er elkunden selv, der må forbruge fra et produktionsanlæg ejet af tredjepart.

Energistyrelsen anerkender, at der kan være et mindre forbrug af produktionsanlægget selv i forbindelse med produktionsanlægget tekniske drift. På baggrund af Dansk Fjernvarmes kommentar justeres bekendtgørelsen. Det er tilføjet i bekendtgørelsens § 3, stk. 1, nr. 2 litra b, at tredjeparten kan have et mindre forbrug af produktionsanlæggets elektricitet til produktionsanlæggets tekniske drift i det omfang, det umiddelbart er nødvendigt for produktionsanlæggets tekniske drift.

GPD efterlyser, at det tydeliggøres, hvorvidt "ejerkravet" i § 3, stk. 1, er identisk med reglen i bekendtgørelse nr. 2657 af 28. december 2021 ("Nettoafregningsbekendtgørelsen"), hvorefter en egenproducents produktionsanlæg kan ejes i tredje-mand.

Energistyrelsens bemærkninger:

Der er ikke tale om identiske krav. Bekendtgørelse nr. 2657 af 28. december 2021 knytter sig alene til tidligere ordninger for undtagelse fra PSO-afgift og regulerer ikke selvstændigt en elkundes mulighed for at bruge en intern elektricitetsforbindelse. **Dette reguleres i nærværende bekendtgørelse om interne elektricitetsforbindelser.** Det kan yderligere bemærkes, at siden 1. januar 2022 har PSO-afgiften været afskaffet. Dermed er de ordninger, der gav mulighed for hel eller delvis fritagelse fra PSO-afgift også lukket for yderligere tilgang.

Bemærkningerne giver ikke anledning til ændringer i bekendtgørelsen

Dansk Fjernvarme, HOFOR og KL peger på, at kommunalt ejede kraftvarmeanlæg skal udskille CO₂ fangstanlæg i et tilknyttet selskab og mener bekendtgørelsens bestemmelser om tredjepartsejerskab, herunder krav om at tredjepart ikke selv må forbruge elektricitet fra produktionsanlægget hindrer et kommunalt ejede anlæg i at

etablere en intern elektricitetsforbindelse fra kraftvarmeanlæg eller affaldsenergianlæg, som CO₂ fangstanlægget installeres på.

Energistyrelsens bemærkninger:

Energistyrelsen bemærker, at bekendtgørelsen om interne elektricitetsforbindelser regulerer en elkundes mulighed for at bruge en intern elektricitetsforbindelse. Bekendtgørelsen tager således udgangspunkt i elkunden, og dennes mulighed for at bruge en intern elektricitetsforbindelse til transport af el til eget forbrug i stedet for det kollektive net. Der er tale om generelle regler, og bekendtgørelsen har ikke som formål specifikt at fremme CO₂ fangst.

I øvrigt henvises til den mulighed for lokal kollektiv tarifiering, der fremgår af L 37. Lokal kollektiv tarifiering vil kunne muliggøre en tarifiering af deltagerne i en sammenslutning af netbrugere på deres individuelle aftagenumre eller en samlet fælles tarifafregning af en sammenslutning af netbrugere. En fælles tarifafregning af sammenslutningen af netbrugere indebærer således, at tarifgrundlag kan afregnes samlet i ét nyt målepunkt oprettet til formålet.

Bemærkningerne giver ikke anledning til ændringer i bekendtgørelsen

§3, stk. 2 – Tredjeparts forvaltning af produktionsanlægget, herunder måling

Cerius-Radius og GPD kommenterer på den bestemmelse i udkastet til bekendtgørelsen, hvorefter der ved forvaltningen af produktionsanlægget af en tredjepart skal forstås installation og drift af anlægget, herunder måling samt vedligeholdelse. Høringsparterne gør opmærksom på, at måleransvaret er netvirksomhedens og ikke uden videre kan overdrages til en tredjepart uden netvirksomhedens mellemkomst. Bestemmelsen foreslås derfor ændret.

Energistyrelsens bemærkninger:

Bekendtgørelsens §3, stk. 2 har sit ophæng i VEII-direktivet, art. 21, stk. 5, hvoraf det fremgår, at tredjeparts forvaltning af en elkundes produktionsanlæg kan omfatte måling. Samtidig er Energistyrelsen enig i, at der, hvor de kollektive elforsyningsvirksomheder er pålagt et måleransvar i medfør af lovgivningen, skal de kollektive elforsyningsvirksomheder varetage dette måleransvar. I disse tilfælde kan en tredjeparts forvaltning ikke omfatte den måling, som en kollektiv elforsyningsvirksomhed er ansvarlig for i medfør af lovgivningen.

På den baggrund imødekommer Energistyrelsen forslaget ved at præcisere bestemmelsen, så det fremgår af §3, stk. 2, at en tredjeparts forvaltning ikke kan omfatte måling, som de kollektive elforsyningsvirksomheder er ansvarlige for i medfør af lovgivningen.

3.4. § 4 – interne elektricitetsforbindelser med levering af elektricitet via det kollektive elforsyningsnet

DI ser positivt på § 4, da der med denne bestemmelse kan gives tilladelse til at etablere en intern elektricitetsforbindelse, hvis man har flere målere eller aftage-numre. Der tillades hermed efter DIs forståelse, at virksomheder kan flytte elektricitet mellem flere bygninger.

Dansk Solcelleforening spørger, hvorfor en intern elektricitetsforbindelse i § 4 alene defineres ift. én elkunde og ikke en flerhed af elkunder/forbrugere.

Avedøre Green City mener, at bestemmelsen også bør omfatte juridiske personer, og at der skal kunne leveres til flere aftage-numre på samme matrikel.

Cerius-Radius fremhæver, at det afgørende element er, at der ikke må være tale om en flerhed af kunder "på" forbrugsstedet, men at det afgørende er, at der skal være tale om én reel kunde, så den interne elektricitetsforbindelse ikke leverer til flere kunder/husstande.

Ulrik Jørgensen opfatter kravet, om fuld og reel identitet mellem elkunden og den der forsynes via den interne elektricitetsforbindelse, som en stramning, der ikke findes grundlag for i elforsyningsloven.

GPD mener, at § 4 u hensigtsmæssigt vil udelukke konstruktioner, hvor den elkunde, der er registreret på adressen, ikke er den, der reelt forbruger elektriciteten, som fx i de situation, hvor der er lejere på en ejendom og hver enkelt lejer ikke er en selvstændig elkunde, fordi der ikke er opsat afregningsmåler til hver enkelt lejer. GPD foreslår, at det styrende element for interne net efter bekendtgørelsens § 4 (til fordeling af elektricitet fra det kollektive net) bør være, hvorvidt der er tale om ét forbrugssted uden hensyn til identitet mellem elkunden på forbrugsstedet og den reelle forbruger af elektriciteten.

Energistyrelsens bemærkninger:

Energistyrelsen bemærker, at § 4 finder anvendelse på konstellationer uden egenforbrug, dvs. uden at elkunden har et elproduktionsanlæg tilsluttet i sit forbrugsinstallation. Formålet med bestemmelsen er at tillade en elkunde at bruge en intern elektricitetsforbindelse til fordeling af elektricitet, der udelukkende leveres fra det kollektive elforsyningsnet i forbindelse med sit forbrugssted.

Kravet om fuld og reel identitet, der fremgik af høringsversionen af bestemmelsen er udgået. Dette skyldes, at det indgår i den gældende definition af begrebet forbrugssted efter § 5, nr. 17, at fordelingen af elektriciteten skal ske til én elforbruger. Der må således ikke være tale om et flertal af elforbrugere inden for forbrugsstedet. Dette anses som tilstrækkeligt.

I den forbindelse bemærkes det, at § 4 ikke hindrer, at én og den samme fysiske eller juridiske person kan have én eller flere aftagenumre i forbindelse med samme forbrugssted, og dermed være flere elkunder i juridisk forstand ved formelt set at have elkundestatus på hvert aftagenummer til samme forbrugssted. I forhold til den situation, som GPD nævner, hvor elkunden har udlejet sit forbrugssted, anses det som muligt, forudsat at der ikke er tale om et flertal af elforbrugere.

For yderligere bemærkninger til at samme fysiske eller juridiske person kan have flere aftagenumre samtidig og dermed elkundestatus på hvert aftagenummer, henvises til ovenstående afsnit om emnet i Energistyrelsens generelle bemærkninger i afsnit 2.1

I øvrigt henvises til særbestemmelsen i bekendtgørelsens § 5 angående bygningsinterne net.

Cerius-Radius foreslår, at bestemmelsens krav om tæt og reel geografisk sammenhæng forenkles, da det allerede fremgår af definitionen i elforsyningsloven af en intern elektricitetsforbindelse, at det er et krav, at elkundes forbrug skal foregå på det geografiske område, der ligger bag elkundens forbrugssted.

Energistyrelsens bemærkninger:

Energistyrelsen er enig i, at bestemmelsen i § 4 i høringsudgaven om tæt og reel geografisk sammenhæng kan udgå, fordi denne sammenhæng følger af, at der skal være tale om fordeling af elektricitet bag elkundens forbrugssted, hvilket indhegner den tætte og reelle geografiske sammenhæng.

Høringssvaret har derfor givet anledning til ændring af bekendtgørelsen.

Energistyrelsen bemærker endvidere, at bekendtgørelsens §4 er justeret, så det tydeliggjort fremgår, at den tætte og reelle geografiske sammenhæng også kan være til stede ved fordeling af elektricitet, hvis en elkundes forbrugssted består af flere fysisk ikke-sammenhængende bygninger fordelt på flere matrikelnumre, forudsat at bygningerne har en brugsmæssig sammenhæng. Præciseringen skyldes, at der i elforsyningslovens definition af forbrugssted indgår begrebet "sammenhængende bygninger", men det fremgår ikke nærmere, hvad denne sammenhæng betegner. Der kan således være tale om en fysisk eller en brugsmæssig sammenhæng mellem bygningerne.

ABF, Better Energy og Ulrik Jørgensen mener kravet, at om fuld og reel identitet mellem elkunden og den, der forsynes via den interne elektricitetsforbindelse vil medføre, at deling af egenproduceret el bliver umuliggjort. ABF og Ulrik Jørgensen

mener endvidere, at skelnen i § 4 skelnen mellem el fra det kollektive net og egenproduceret el vil gøre det umuligt og uoverskueligt for boligforeninger og bofællesskaber at dele egenproduceret el samtidig med el fra det kollektive elnet.

Energistyrelsens bemærkninger:

Energistyrelsen forstår bemærkningerne således, at der spørges ind til, om §4 giver mulighed for, at fællesskaber kan bruge en intern elektricitetsforbindelse til at dele elektricitet fra fællesskabets produktionsanlæg mellem fællesskabets medlemmer. Energistyrelsen må her henvise til, at VE-fællesskabers og borgerenergifællesskabers deling af elektricitet mellem medlemmer skal ske via det kollektive net (jf. bekendtgørelse nr. 1069 af 30. maj 2021 om VE-fællesskaber og borgerenergifællesskaber). For en yderligere uddybning henvises til de generelle bemærkninger i afsnit 2.1, samt til nedestående afsnit 3. 5 vedr. særreglen om bygningsinterne net.

Energistyrelsen bemærker endvidere, at § 4 er blevet ændret, så det er blevet tydeliggjort, at bestemmelsen kun omfatter brug af en intern elektricitetsforbindelse til fordeling af elektricitet, der udelukkende leveres fra det kollektive elforsyningsnet. Ved fordeling inden for én bygning, vil særreglen efter § 5 finde anvendelse. § 5 skelner ikke mellem elektricitet, der leveres fra det kollektive net og egenproduceret elektricitet.

Bemærkningerne giver ikke anledning til yderligere ændringer i bekendtgørelsen.

3.5. § 5 – Særregel: bygningsinterne net

Cerius-Radius rejser et grundlæggende spørgsmål i forhold til, at bygningsinterne net anses som interne elektricitetsforbindelser. Navnlig kommenterer Cerius-Radius, at der i én bygning kan være tale om flere tusinde beboere, og dermed en "ubestemt kreds af forbrugere". Dette har relevans i forhold til afgrænsningen af et internt net.

Energistyrelsens bemærkninger:

Energistyrelsen forstår Cerius-Radius' bemærkning som at relatere sig til definitionen af begrebet distributionsnet i lov om elforsyning, hvorefter distributionsnet er et kollektivt elforsyningsnet, som har til formål at levere elektricitet til en ubestemt kreds af forbrugere. Høringssvaret forstås endvidere således, at Cerius-Radius på denne baggrund påpeger en uhensigtsmæssighed ved, at bygningsinterne net anses som interne elektricitetsforbindelser i en situation, hvor der er tale om et meget stort antal elforbrugere i én (meget stor) bygning. Efter forståelsen af bygningsinterne net som interne elektricitetsforbindelser vil fx flere tusinde beboere kunne tilsluttes med kun én fælles hovedmåler til det kollektive net frem for at blive tilsluttet særskilt ved et distributionsnet, der netop har til formål at forsyne en ubestemt kreds af elforbrugere.

Energistyrelsen bemærker, at interne net i en bygning historisk ikke er blevet anset som værende kollektivt elforsyningsnet.

Dette har betydning for muligheden for at kunne opsætte såkaldt kollektiv måling i én bygning.

Ved kollektiv måling forstås muligheden for at opsætte én eller flere fælles hovedmålere alt efter de tilslutningsmæssige forhold i teknisk henseende, mens forbruget i de bagvedliggende forbrugsenheder i bygningen måles via såkaldte bimålere, også kaldet fordelingsmålere, med det formål at fordele det registrerede forbrug på hovedmåleren til de bagvedliggende forbrugsenheder. Bimålere opsættes ikke af netvirksomhederne og fremgangsmåden betyder, at der ingen aftaleretlige forhold etableres mellem netvirksomheden og elforbrugerne med bimålere. Bimålerne kendes ikke formelt af netvirksomheden, og det er kun abonnenten på hovedmåleren for bygningen, fx bolig- eller ejerforeningen, som opnår status som elkunde i forhold til netvirksomheden

Kollektiv måling er blot er en mulighed. Elforbrugere i en bygning vil som udgangspunkt være individuelt tilsluttet som elkunde med en hovedmåler med eget aftage-nummer, som er opsat af den kollektive elforsyningsvirksomhed opsat.

Hvis det ud fra tilslutningsmæssige forhold i teknisk henseende er påkrævet, at netvirksomheden opsætter flere hovedmålere til én bygning, der er meget store, så begrænser dette muligheden for at have ét samlet internt net i hele bygningen. Dette kommer til udtryk i bekendtgørelsens § 1, stk. 3, der henviser til gældende lovgivningsmæssige rammer og gældende krav til nettilslutning.

Bemærkningerne giver ikke anledning til ændringer i bekendtgørelsen.

N1 mener ifm. muligheden for kollektiv måling, at det bør fremgå, hvordan forbrugere stilles i forhold til selv at kunne vælge elleverandør.

Energistyrelsens bemærkninger:

Energistyrelsen bemærker, at det på baggrund af elforsyningslovens §6 om krav om frit leverandørvalg ikke kan vedtages ved flertalsbeslutning, at alle elforbrugere skal være omfattet af den kollektive måling, ligesom det står enhver frit at træde ud af ordningen. Dette betyder også, at der inden for samme bygning kan eksistere kollektivt målte elforbrugere og individuelle elkunder med deres eget aftagenummer og hovedmålere opsat af den kollektive elforsyningsvirksomhed.

Bemærkningerne giver ikke anledning til ændringer i bekendtgørelsen.

Cerius-Radius foreslår at slette §5, stk. 1 nr. 1 og 2, der sondrer mellem elektricitet leveret fra hhv. det kollektiv elforsyningsnet (nr. 1) og en elkundes produktionsanlæg (nr. 2). Forslaget begrundes med, at det ikke er relevant, hvor elektriciteten kommer fra, og at der ofte vil være tale om blanding. Ulrik Jørgensen mener, at § 5 indfører en skelnen mellem el fra det kollektive net og egenproduceret el, som vil kunne føre til en opdeling af tilslutninger og parallelle kablinger, som elteknisk ikke giver mening.

Energistyrelsens bemærkninger:

Energistyrelsen imødekommer bemærkningerne, så bekendtgørelsens §5 vedr. bygningsinterne net ikke skelner mellem elektricitet, der leveres fra det kollektive net og egenproduceret elektricitet.

Steen Hartvig Jacobsen efterspørger en tydeliggørelse af forholdet mellem muligheden for kollektiv afregning inden for én bygning efter bekendtgørelsens § 5 og det krav om, at et VE- eller borgerenergifællesskab skal benytte det kollektive elnet til deling af elektricitet mellem fællesskabets medlemmer.

Energistyrelsens bemærkninger:

Energistyrelsen bemærker, at interne net i en bygning historisk ikke er blevet anset som værende kollektivt elforsyningsnet. Kollektiv afregning inden for én bygning er en mulighed, uden at det forudsættes, at der skal etableres en juridisk enhed, som et VE- eller borgerenergifællesskab.

I modsætning hertil, er et VE- eller borgerenergifællesskab en juridisk enhed, hvis hovedformål er at give sine kapitalejere eller deltagere eller de lokalområder, hvor den opererer, miljømæssige, økonomiske eller sociale fællesskabsfordele snarere end økonomisk fortjeneste jf. §§ 3 og 4 i Bekendtgørelse nr. 1069 af 30. maj 2021 om VE-fællesskaber og borgerenergifællesskaber og forholdet mellem VE-fællesskaber og borgerenergifællesskaber og elhandelsvirksomheder og kollektive elforsyningsvirksomheder. Bekendtgørelsen fastslår endvidere i § 12 r, at deling af elektricitet mellem fællesskabernes medlemmer sker via det kollektive net. Baggrunden herfor skal ses i, at "deling" af elektricitet uden for én bygning regulatorisk set er det samme som "distribution" af elektricitet, hvilket kræver bevilling. Det er således alene bevillingshavende netvirksomheder, der har lov til at håndtere et VE- eller borgerenergifællesskabs deling af elektricitet mellem fællesskabets medlemmer, idet der vil være tale om transport af elektricitet mellem et flertal af forbrugere, uden for en bygning, dvs. distribution.

Energistyrelsen kan endvidere fremhæve, at i lighed med at kravet om frit leverandørvalg i medfør af § 6 i elforsyningsloven betyder, at det står enhver frit at træde ud af en ordning om kollektiv måling, fastslår bekendtgørelsen om VE-fællesskaber

og borgerenergifællesskaber, at deltagelse i disse fællesskaber er frivilligt. Frit leverandørvalg og retten til frit at træde ind og ud af et VE- eller borgerenergifællesskab er en implementering af hhv. elmarkedsdirektivet og VEII-direktivets bestemmelser.

Bemærkningerne giver ikke anledning til ændringer i bekendtgørelsen.

Dansk Fjernvarme, KL, Cerius-Radius og GPD foreslår at slette ordlyden ”placeret på bygningen”, da det begrænser produktionsanlæg til solceller.

Energistyrelsens bemærkninger:

Energistyrelsen bemærker, at der alene er tale om en kodificering, ved lov og bekendtgørelse, af Energistyrelsens praksis for interne net. Brug af en intern elektricitetsforbindelse til fordeling af egenproduceret elektricitet inden for én bygning, herunder muligheden for kollektiv måling, er begrænset til de tilfælde, hvor produktionsanlægget er placeret i forbindelse med bygningen, uagtet produktionsanlæggets teknologi.

Bekendtgørelsen justeres på baggrund af bemærkningerne, så det nu mere præcist fremgår af §5, stk. 3, at elkundens produktionsanlæg skal være placeret ”i forbindelse med bygningen” og således befinder sig inden for det areal, der ligger bag elkundens forbrugssted.

BL læser §5, stk. 2 og stk. 3, således at ”eget forbrug” efter §3 også omfatter de enkelte husstandes forbrug, og at afregning af husstandens elforbrug kan ske på baggrund af et hoved/bimåler system. Dansk Solcelleforening fortolker ligeledes §5 til at betyde, at ”en intern elektricitetsforbindelse kan levere elektricitet til flere forbrugere på et forbrugssted. Dansk Solcelleforening hæfter sig ved, at der kan leveres til et eller flere aftagenumre og efterspørger en præcisering af, at afregning sker i snitfladen til det kollektive elforsyningsnet.

Energistyrelsens bemærkninger:

Energistyrelsen bemærker, at det alene er i forbindelse med interne elektricitetsforbindelser til fordeling af elektricitet inden for én bygning, at kollektiv måling – dvs. et hoved-/bimåler system – er en mulighed. Er der tale om flere elforbrugere (husstande) inden for én bygning, er der mulighed for såkaldt kollektiv afregning via et fælles målepunkt (fx udlejers hovedmåler).

Energistyrelsen vil endvidere understrege, at §5 ikke kan fortolkes til at betyde, at en intern elektricitetsforbindelse kan levere elektricitet til flere forbrugere på enhver form for forbrugssted, som foreslået af Dansk Solcelleforening. At §5 giver mulighed for, at der indenfor én bygning kan leveres til et eller flere aftagenumre skyldes, at det på baggrund af elforsyningslovens krav om frit leverandørvalg i medfør af §6 i elforsyningsloven, ikke kan vedtages ved flertalsbeslutning om, at alle elforbrugere skal være omfattet af den kollektive måling, ligesom det står enhver frit at

træde ud af ordningen. Dette betyder også, at der inden for samme bygning kan eksistere kollektivt målte elforbrugere og individuelle elkunder med deres eget aftagenummer og hovedmålere opsat af den kollektive elforsyningsvirksomhed. Elkunden eller elkunderne i en bygning afregner med den kollektive elforsyningsvirksomhed via den eller de aftagenumre (hovedmålere), der er tilknyttet bygningen.

I øvrigt henvises til den mulighed for lokal kollektiv tarifiering, der fremgår af det fremsatte lovforslag L 37. Lokal kollektiv tarifiering vil kunne muliggøre en tarifiering af deltagerne i en sammenslutning af netbrugere på deres individuelle aftagenumre eller en samlet fælles tarifafregning af en sammenslutning af netbrugere. En fælles tarifafregning af sammenslutningen af netbrugere indebærer således, at tarifgrundlag kan afregnes samlet i ét nyt målepunkt oprettet til formålet.

Bemærkningerne giver ikke anledning til ændringer i bekendtgørelsen.

Steen Hartvig Jacobsen efterspørger en tydeliggørelse af sammenhængen mellem begrebet "én bygning" i § 5, og så begrebet "sammenhængende bygninger fordelt på flere matrikelnumre med kun én forbruger af elektricitet" i forhold til definitionen af "forbrugssted" i bekendtgørelsens § 2, stk. 1, nr. 3.

Energistyrelsens bemærkninger:

Energistyrelsen bemærker, at der ikke kan fortolkes en sammenhæng mellem begrebet "forbrugssted" i bekendtgørelsens § 2, stk. 1, nr. 3, (jf. elforsyningslovens § 5, nr. 17), og begrebet "én bygning" i bekendtgørelsens § 5. § 5 beskriver den særlige regulering af interne elektricitetsforbindelser, der gælder inden for én bygning, herunder muligheden for kollektiv måling.

Bemærkningerne giver ikke anledning til ændringer i bekendtgørelsen.

ABF, Cerius-Radius, Dansk Solcelleforening, GPD TEKNIQ, VedvarendeEnergi og Ulrik Jørgensen, læser § 5, stk. 4, som en forskelsbehandling af ejerforeninger sammenlignet med andelsboligforeninger og udlejningsejendomme og mener, at det bør fremgå, at der ikke sondres mellem boligformer.

Energistyrelsens bemærkninger:

Energistyrelsen er enig i, at det mere tydeligt bør fremgå af bekendtgørelsens § 5, at boligform er uden betydning for muligheden for at opsætte kollektiv afregning. Bekendtgørelsens § 5 justeres derfor, så der ikke sondres mellem boligform i forbindelse med muligheden for at bruge interne elektricitetsforbindelser til fordeling af elektricitet inden for én bygning, herunder i forbindelse med muligheden for kollektiv måling, uagtet om elektriciteten kommer fra det kollektive net eller fra et produktionsanlæg på bygningen.

Enoogie mener, at bekendtgørelsen skal justeres, så der kun skal være én hovedmåler pr. matrikel, herunder en matrikel med 10 boligblokke og Ulrik Jørgensen mener, at fordi § 5 kun er mulig indenfor en bygning og ikke på tværs af flere bygninger, vil det medføre, at elkunder, der råder over flere bygninger, bliver nødsaget til at opsplitte deres anlæg.

Energistyrelsens bemærkninger:

Energistyrelsen bemærker, at §5 ganske rigtigt alene muliggør interne elektricitetsforbindelsen inden for én bygning og ikke på tværs af flere bygninger. Energistyrelsen bemærker endvidere, at der alene er tale om en kodificering, ved lov og bekendtgørelse, af Energistyrelsens praksis for interne net. Samtidig henvises til den mulighed for lokal kollektiv tarifiering, der fremgår af L 37. Lokal kollektiv tarifiering vil kunne muliggøre en tarifiering af deltagerne i en sammenslutning af netbrugere på deres individuelle aftagenumre eller en samlet fælles tarifafregning af en sammenslutning af netbrugere. En fælles tarifafregning af sammenslutningen af netbrugere indebærer således, at tarifgrundlag kan afregnes samlet i ét nyt målepunkt oprettet til formålet.

4. De kollektive elforsyningsvirksomheders rolle

Ansøgning

Dansk Fjernvarme og KL forstår bekendtgørelsen således, at en elkunde ikke skal ansøge om en intern elektricitetsforbindelse, men kan etablere en intern elektricitetsforbindelse uden tilladelse fra den kollektive elforsyningsvirksomhed og uden at betale tilslutningsbidrag eller rådighedstarif.

Energistyrelsens bemærkninger:

Energistyrelsen bemærker indledningsvist, at det er korrekt forstået, at en elkunde ikke skal ansøge om en intern elektricitetsforbindelse, idet der alene er tale om en kodificering, ved lov og bekendtgørelse, af Energistyrelsens praksis for interne net. Det er dermed ikke intentionen at ændre ved den eksisterende model, hvor det er den kollektive elforsyningsvirksomhed, der i første omgang foretager vurderingen af kunden. Efter den eksisterende model kan en elkunde bruge en intern elektricitetsforbindelse, forudsat den tiltænkte elektricitetsforbindelse ikke udgør et kollektivt elforsyningsnet eller en direkte linje.

En elkundes brug af en intern elektricitetsforbindelse til tilslutning af sit produktionsanlæg i egen forbrugsinstallation kan dog ikke fortolkes til at betyde, at produktionsanlægget ikke derved samtidig er tilsluttet det kollektive elforsyningsnet, som ellers foreslået af KL og Dansk Fjernvarme. Det er således via elkundens forbrugsinstallation, at overskydende elproduktion fra et tilsluttet produktionsanlæg sendes ud på det kollektive net, ligesom elkunden forsynes fra det kollektive net via sin forbrugsinstallation, når produktionsanlægget ikke dækker elkundens forbrug. En elkundes brug af en intern elektricitetsforbindelse til at tilslutte sit produktionsanlæg i egen

forbrugsinstallation udelukker derfor ikke den kollektive elforsyningsvirksomhed fra at opkræve tilslutningsbidrag, rådighedstarif eller andre former for relevante tariffer. Det følger af kompetencefordelingen i elmarkedsdirektivet, at det er de kollektive elforsyningsvirksomheder, der udvikler tarifmetoderne og Forsyningstilsynet, der godkender dem. Dette armlængdeprincip indebærer, at Folketinget og ministeren ikke kan diktere udarbejdelsen af konkrete tarifmetoder.

Afgørelseskompetence

Dansk Fjernvarme mener, at det er uklart, om de kollektive elforsyningsvirksomheder har hjemmel til at afgøre, om bekendtgørelsens kriterier er opfyldt.

Energistyrelsens bemærkninger:

De kollektive elforsyningsvirksomheders hjemmel til at træffe formel afgørelse i de tilfælde, hvor et produktionsanlæg er tilsluttet elkundens forbrugsinstallation og er omfattet af § 10 i nettilslutningsbekendtgørelsen..

I alle andre konstellationer, er der ikke en hjemmel til, at netvirksomheder træffer formel afgørelse. Det er der heller ikke lagt op med bekendtgørelsen om interne elektricitetsforbindelser. Hvis netvirksomheden og elkunden er enige, sker der tilslutning, uden at der træffes formel afgørelse. Hvis der ikke kan opnås enighed, kan Energistyrelsen anmodes om at træffe afgørelse.

Håndhævelse

GDP fremhæver, at netselskaberne påser om reglerne for nettilslutning er overholdt, når kunden henvender sig og ønsker tilslutning. GDP mener dog, at det er uklart, hvordan bekendtgørelsens bestemmelser tiltænkes håndhævet og spørger særligt ind til, hvordan de kollektive elforsyningsvirksomheder skal håndtere bekendtgørelsens bestemmelser om hhv. "500-meter grænsen, elkundens "råderet" og elkundens "instruktionsbeføjelse".

Energistyrelsens bemærkninger:

Energistyrelsen bemærker indledningsvist, at der alene er tale om en kodificering, ved lov og bekendtgørelse, af Energistyrelsens praksis for interne net. Således er det ikke intentionen at ændre ved den eksisterende model, hvor det er den kollektive elforsyningsvirksomhed der i første omgang foretager vurderingen af elkundens tilslutning. I den forbindelse har de kollektive elforsyningsvirksomheder mulighed for at indhente de oplysninger, som findes nødvendige på baggrund af den oplysningspligt, som produktionsanlæggets ejer er omfattet af efter nettilslutningsbekendtgørelsen, jf. § 9 i bekendtgørelse nr. 936 af 18. juni 2022.

I forhold til de kollektive elforsyningsvirksomheders specifikke håndtering af bestemmelserne om hhv. 1) 500-m grænsen", 2) "råderet" og 3) "instruktionsbeføjelse" har Energistyrelsen følgende bemærkninger:

Vedr. 1) "500-meter grænsen" og 2) elkundens "råderet over det samlede areal
I forbindelse med de kollektive elforsyningsvirksomheders vurdering af, om et givent anlæg opfylder betingelserne for nettilslutning, herunder om et anlæg opfylder betingelserne for at kunne være såkaldt "installationstilsluttet", modtager netvirksomheden en række oplysninger via enten en standard installationsblanket eller, for anlæg over 125kV en individuel aftale (jf. ovenstående bemærkninger). På baggrund af disse oplysninger har en kollektiv elforsyningsvirksomhed bl.a. mulighed for at vurdere, hvorvidt et anlæg er placeret **indenfor** eller **uden for** det areal, der ligger bag en elkundes forbrugssted.

Det skal her fremhæves, at bekendtgørelsens forudsætninger om hhv. "500-meter grænsen" og elkundens "råderet over det samlede areal" udelukkende kommer i spil i en situation, hvor elkundens produktionsanlæg er placeret **udenfor** elkundens forbrugssted, (jf. Energistyrelsens ovenstående bemærkninger vedr. § 3, stk. 1, nr. 1, litra b i, og litra b ii).

Opstår der i forbindelse med et produktionsanlæg placeret **udenfor** en elkundes forbrugssted tvivl hos en kollektiv elforsyningsvirksomhed om, hvorvidt anlæggets tilslutning er i overensstemmelse med bekendtgørelsen om interne elektricitetsforbindelser, herunder om forudsætningerne vedr. anlæggets placering og elkundens "nettekniske" råderet over det samlede område er opfyldt – har den kollektive elforsyningsvirksomhed mulighed for at bede Energistyrelsen tage stilling til, om et konkret anlæg kan tilsluttes i elkundens forbrugsinstallation ved brug af intern elektricitetsforbindelse, eller om den konkrete konstellation har karakter af en direkte linje (som kræver tilladelse) eller kollektivt elforsyningsnet (som kræver bevilling). Det forudsættes den kollektive elforsyningsvirksomhed, forud for sin henvendelse til Energistyrelsen, har udnyttet de muligheder det kollektive elforsyningsvirksomhed selv har til af træffe afgørelse i den konkrete sag.

Vedr. 3) elkundens instruktionsbeføjelse

Bekendtgørelsens forudsætning om elkundens instruktionsbeføjelse, hvis elkundens produktionsanlæg ikke ejes af elkunden selv, anses for opfyldt, så længe produktionsanlægget udelukkende er tilsluttet i elkundens egen forbrugsinstallation, jf. Energistyrelsens ovenstående bemærkninger vedr. § 3, stk. 1, nr. 2, litra b. I forbindelse med den kollektive elforsyningsvirksomheds afgørelse om nettilslutning, har den kollektive elforsyningsvirksomhed mulighed for at påse, at et "installationstilsluttet" produktionsanlæg udelukkende er tilsluttet i elkundens egen forbrugsinstallation, dvs. at der er tale et produktionsanlæg, der entydigt er tilsluttet én elkundes forbrugsinstallation.

Bemærkningerne giver ikke anledning til ændringer i bekendtgørelsen.

Kollektiv måling ifm én bygning

N1 mener, at det skal tydeliggøres, hvorvidt etablering af en intern elektricitetsforbindelse er at betegne som inddragelse af kollektivt net, og at den omkostning den kollektive elforsyningsvirksomhed har ifm. nedtagning af eksisterende målere skal dækkes, da kollektive elforsyningsvirksomheders afmeldte målere ikke kan forblive hos kunder, idet sådanne målere fortsat kommunikerer med den kollektive elforsyningsvirksomhedssystemer. Enoogie ønsker i den forbindelse, at netselskaberne ikke skal kunne afslå et ønske om at lade hovedmålere omregistrere til bimålere.

Energistyrelsens bemærkninger:

Energistyrelsen læser N1's forslag til at vedrøre interne elektricitetsforbindelser inden for én bygning og muligheden for såkaldt kollektiv måling i den forbindelse. Kollektiv måling indebærer, at den kollektive elforsyningsvirksomhed installerer én hovedmåler, eller hvis det ud fra tilslutningsmæssige forhold i teknisk henseende er påkrævet, flere hovedmålere. Den enkelte elforbruger i bygningen tilsluttes ikke af den kollektive elforsyningsvirksomhed.

Da interne net i en bygning historisk ikke er blevet anset som værende kollektivt elforsyningsnet, vil der ved etablering af kollektiv måling i en bygning heller ikke være tale om inddragelse af kollektivt elforsyningsnet.

I en situation, hvor bygningens elforbrugere allerede er etablerede elkunder med hver sit aftagenummer og hver sin måler opsat af den kollektive elforsyningsvirksomhed, betyder overgang til kollektiv måling, at den enkelte elkundes måler afmeldes, således at der kun er ét fælles målepunkt (hovedmåler) for bygningen igennem hvilken, at den kollektive elforsyningsvirksomhed måler bygningens samlede forbrug fra det kollektive elforsyningsnet, samt eventuel salg af elektricitet til det kollektive elforsyningsnet, hvis der er et produktionsanlæg placeret i forbindelse med bygningen.

De kollektive elforsyningsvirksomheder varetager et måleransvar, som er pålagt dem i medfør af lovgivningen. De kollektive elforsyningsvirksomheders nedtagning af målere antages omfattet af de kollektive elforsyningsvirksomheders standardgebyrer.

Det bemærkes endvidere, at kollektiv måling blot er en mulighed. Elforbrugere i en bygning vil som udgangspunkt være individuelt tilsluttet som elkunde med eget aftagenummer og egen måler, som er opsat af den kollektive elforsyningsvirksomhed.

Bemærkningerne giver ikke anledning til ændringer i bekendtgørelsen.

Cerius-Radius, GPD og Vedvarende Energi ønsker Energistyrelsens stillingtagen til en situation med kollektiv måling i en bygning, hvor en af elforbrugerne i bygningen

ønsker at blive tilsluttet som individuel elkunde med eget aftagenummer hos netvirksomheden. Der spørges i den forbindelse ind til, om den kollektive elforsyningsvirksomhed kan afregne det kollektivt målte forbrug i det fælles målepunkt "virtuelt" ved at fratække målingen fra den individuelle elkunde i den måling, som er foretaget af i det fælles målepunkt. Hermed vil det ikke være nødvendigt at tilslutte den individuelle elkunde med eget stikledning.

Energistyrelsens bemærkninger:

Energistyrelsen bemærker, at der ikke umiddelbart er noget i de regler Energistyrelsen er ansvarlig for, der hindrer, at den kollektive elforsyningsvirksomhed kan oprette et virtuelt målepunkt, der kan håndtere afregning af dels de kollektivt målte elforbrugere og dels de individuelt målte elkunder i de tilfælde, hvor der er tale om individuelle elkunder indenfor én bygning, der ikke ønsker at være omfattet af bygningens ordning vedr. kollektiv afregning via et fælles målepunkt.

Det er Energistyrelsens umiddelbare forståelse, at muligheden for, at de kollektive elforsyningsvirksomheder opretter virtuelle målepunkter i disse tilfælde og melder data ind til datahubben også kan håndteres i teknisk henseende og – under den forudsætning, at der er tale om, at den kollektive elforsyningsvirksomhed står for setuppet og indmeldingerne i datahubben – i forhold til Energinets regler ifm. datahubben. Energistyrelsen kan imidlertid på nuværende tidspunkt ikke tage endelig stilling til, hvorvidt der kan være noget til hinder i andre myndigheders regler. Energistyrelsen vil gerne undersøge muligheden for en "virtuel" løsning ifm., at en forbruger ønsker at blive tilsluttet som elkunde med eget aftagenummer i en kollektivt målt bygning.

Bemærkningerne giver ikke anledning til justering af bekendtgørelsen.

N1 mener, at de kollektive elforsyningsvirksomheders rolle i forhold til at foretage målinger til opgørelse af afgifter skal afklares, og at det bør fremgå af bekendtgørelsen som et punkt om afgifter. N1 foreslår en fremgangsmåde, hvorefter den kollektive elforsyningsvirksomhed laver nettomåling og på den baggrund udregner tarif og elafgift.

Energistyrelsens bemærkninger:

Indledningsvist bemærkes det, at Energistyrelsen forstår N1's hørings svar til at vedrøre kollektiv måling. Energistyrelsen bemærker i den forbindelse, at elafgiften hører under Skatteministeriets ressortområde, hvorfor det er Skatteministeriet, der endeligt beslutter og håndterer de målinger, der er nødvendige for beregning af skatter og afgifter, jf. elafgiftsloven. Dette følger af den kollektive elforsyningsvirksomheds forpligtelser i henhold til elafgiftsloven, at de skal sikre målinger til brug for afregning af elafgiften.

Netvirksomhedernes målerforpligtigelse følger endvidere af elforsyningslovens §§ 20 og 22.

Mht. begrebet "nettomåling" kan Energistyrelsen endvidere uddybe, at de tidligere ordninger for nettoafregning i dag er lukkede for tilgang (jf. ovenstående afsnit vedr. §3, stk. 1, nr. 2, litra b - Tredjeparts ejerskab af produktionsanlæg). "Installationstilsluttede" produktionsanlæg, dvs. produktionsanlæg tilsluttet elkundens forbrugsinstallation ved brug af en interne elektricitetsforbindelse, kan i dag kun oprettes i datahubben i afregningsgruppe 3 - øjebliksafregning. I gruppe 3 skal elektriciteten forbruges i samme øjeblik, som den produceres. Eventuel overskudsproduktion sælges til det kollektive elforsyningsnet med det samme.

Bemærkningerne giver ikke anledning til justering af bekendtgørelsen.

5. Klageadgang

Cerius-Radius peger på, at det er uigennemsigtigt, hvorfor nogle afgørelser kan påklages til Energiklagenævnet og andre til Forsyningstilsynet og opfordrer til, at klageadgangen alene er til Energiklagenævnet. Dansk Fjernvarme ser også klageadgangen som uklar, og foreslår i stedet en samlet klagemulighed.

Cerius-Radius mener endvidere ift. § 7 om klageadgangen vedrørende konstellationer, der ikke indebærer egetforbrug fra VE-produktionsanlæg, at den kollektive elforsyningsvirksomhed bør kunne anmode Energistyrelsen om at træffe en afgørelse. Endvidere foreslår Cerius-Radius en række yderligere redaktionelle ændringer.

KL mener, at hvis der lægges op til, at en kollektiv elforsyningsvirksomhed kan træffe afgørelse om, at der må etableres en intern elektricitetsforbindelse, bør der være lovhjemlede klagemuligheder for modtageren af afgørelsen, og det bør beskrives, under hvilke forhold en kollektiv elforsyningsvirksomhed kan træffe en afgørelse.

FSTS anbefaler, at det tydeliggøres, hvilke forhold der kan klages til FSTS over ift. § 6 og henvisningen til nettilslutningsbekendtgørelsens kapitel 4 og 5. FSTS forstår henvisningen i § 6 til nettilslutningsbekendtgørelsens kapitel 4 og 5 således, at de materielle bestemmelser følger af nettilslutningsbekendtgørelsen, mens bekendtgørelsen om interne elektricitetsforbindelser er tænkt som en kodificering af praksis, hvorfor der i udkastet til bekendtgørelsen henvises til bestemmelser i nettilslutningsbekendtgørelsen.

Energistyrelsens bemærkninger:

Energistyrelsen bemærker, at klageadgangen vil være forskellig alt efter, om der i den interne elektricitetsforbindelse indgår elproduktion, der leveres fra et produktionsanlæg, der er tilsluttet i elkundens forbrugsinstallation eller ej.

Sondringen skyldes, at de kollektive elforsyningsvirksomheder i visse tilfælde er tillagt afgørelseskompetence ift. tilslutning af elproduktionsanlæg.

De kollektive elforsyningsvirksomheders afgørelseskompetence følger nærmere bestemt af § 10 i bekendtgørelse nr. 936 af 18. juni 2022 om nettilslutning af vindmøller, solcelleanlæg, bølgekraftanlæg og vandkraftværker (nettilslutningsbekendtgørelsen). Efter § 10 i nettilslutningsbekendtgørelsen træffer de kollektive elforsyningsvirksomheder afgørelse om nettilslutning, herunder om hvorvidt betingelser for tilslutning er opfyldt. Under betingelser for tilslutning falder også bestemmelserne i bekendtgørelsen om interne elektricitetsforbindelser, men kun i tilfælde af tilslutning af et elproduktionsanlæg, der er omfattet af nettilslutningsbekendtgørelsens anvendelsesområde. § 12 i nettilslutningsbekendtgørelsen bestemmer, at klager over netvirksomheders afgørelser efter § 10 kan indbringes for Forsyningstilsynet som klagemyndighed. Derfor henviser bekendtgørelsens § 6 i sin opdateret version efter høringen til bestemmelserne i nettilslutningsbekendtgørelsen.

I de tilfælde, hvor de kollektive elforsyningsvirksomheder ikke er tillagt afgørelseskompetence i medfør af § 10 i nettilslutningsbekendtgørelsen, fremgår det således af bekendtgørelsens § 7 som opdateret efter høringen, at en berørt elkunde eller den kollektive elforsyningsvirksomhed vil kunne anmode Energistyrelsen om at træffe afgørelse. Energistyrelsens afgørelser kan indbringes for Energiklagenævnet. Det gælder for det første ved tilfælde, hvor der er tale om et produktionsanlæg, der ikke er omfattet af nettilslutningsbekendtgørelsen. Det samme gælder i tilfælde af uenigheder angående muligheden for brug af en intern elektricitetsforbindelse i tilfælde, hvor der udelukkende er tale om fordeling af elektricitet leveret fra det kollektive elforsyningsnet.

Cerius-Radius' foreslår endvidere ift. bekendtgørelsens § 7, at det kun bør være den kollektive elforsyningsvirksomhed, der skal kunne anmode Energistyrelsen om at træffe en afgørelse. Energistyrelsen finder det imidlertid ikke hensigtsmæssigt at afskære elkunden fra, via anmodning til Energistyrelsen, at få afgjort sin sag ved en forvaltningsretlig afgørelse, der, såfremt den er til ugunst for elkundens begæring, kan påklages.

Ift. Forsyningstilsynets høringssvar er bestemmelserne i §§ 6 og 7 blevet ændret for at opnå den ønskede tydeliggørelse. Cerius-Radius' høringssvar har ikke givet anledning til ændringer.

6. Bekendtgørelsens virkningstidspunkt samt tilsyn

European Energy og GPD mener, at det bør fremgå af bekendtgørelsen, at bekendtgørelsen ikke medfører ændringer til eksisterende interne elektricitetsforbindelser.

GPD efterspørger endvidere en bekræftelse af, at det ikke er netvirksomhederne rolle at føre løbende kontrol med de interne elektricitetsforbindelser ligesom Dansk Fjernvarme mener, at det er uklart, om de kollektive elforsyningsvirksomheder har hjemmel til at føre tilsyn.

Energistyrelsens bemærkninger:

Bekendtgørelsen finder anvendelse fra dennes ikrafttrædelsestidspunkt og gælder ikke bagudrettet. De kollektive elforsyningsvirksomheder vil påse rammerne for brug af interne elektricitetsforbindelser i medfør af bekendtgørelsens bestemmelser ifm. tilslutninger fra denne dato og frem. Der vil ikke være en forpligtelse for de kollektive elforsyningsvirksomheder til at gennemgå eksisterende tilslutninger, hvori der indgår interne elektricitetsforbindelser med henblik på at sikre, at disse svarer til rammerne i bekendtgørelsen, ligesom bekendtgørelsen ikke forpligter de kollektive netvirksomheder til at føre tilsyn med interne elektricitetsforbindelser.

Energistyrelsen bemærker imidlertid, at der alene er tale om en kodificering, ved lov og bekendtgørelse, af Energistyrelsens praksis for interne net. Reglerne har ligesom den tidligere praksis til formål at afgrænse konstruktioner med interne elektricitetsforbindelser, der fremfører produktion og/eller fordeler elektricitet, uden at dette udgør distribution, fra elektricitetsforbindelser, der fremstår som distributionsnet. Drift af distributionsnet er forbeholdt netvirksomheder med bevilling. Konstruktioner med elektricitetsforbindelser, der fremstår som distributionsnet, og som drives uden bevilling, er ulovlige, jf. § 19 i elforsyningsloven. Også elektricitetsforbindelser, der fremstår som direkte linjer og etableres uden tilladelse er ulovlige, jf. § 23 i elforsyningsloven. Energistyrelsen kan i medfør af § 85 d i elforsyningsloven give påbud om, at forhold, der strider mod loven, skal bringes i orden. Drift af distributionsnet, og dermed varetagelse af netvirksomhed uden bevilling kan endvidere straffes med bøde, jf. § 87, stk. 1, nr. 1. Ligeledes kan etablering af en direkte linje uden tilladelse straffes med bøde, jf. § 87, stk. 1, nr. 2.

Skulle Energistyrelsen blive opmærksom på elektricitetsforbindelser, som ikke svarer til Energistyrelsens praksis, som nu ved lov og bekendtgørelse kodificeres, vil Energistyrelsen vurdere sagerne på baggrund af en konkret vurdering i hver enkelt sag. Dette gælder også ift. elektricitetsforbindelser, der er etableret inden bekendtgørelsens ikrafttræden. Skulle Energistyrelsen eksempelvis vurdere, at den interne elektricitetsforbindelse fremstår som distributionsnet, hvis drift uden bevilling er ulovligt, vil Energistyrelsen skønsmæssigt vurdere, hvilke mulige reaktioner der måtte anses for passende i en konkret sag, som eksempelvis udstedelse af et påbud i medfør af § 85 d i elforsyningsloven. Energistyrelsens vurdering vil være underlagt det generelt gældende forvaltningsretlige proportionalitetsprincip. I forhold til elektricitetsforbindelser, som er etableret inden bekendtgørelsens ikrafttræden, vil Energistyrelsens i sin vurdering tage passende højde for, at den hidtidige praksis i form af konkrete afgørelser eller vejledende udtalelser ikke havde været offentliggjort som praksisnotat el. lign.

Bemærkningerne giver ikke anledning til justering af bekendtgørelsen.

7. Øvrige kommentarer

GPD peger på reglerne omkring VE-fællesskaber og borgerenergifællesskaber og har i den forbindelse en række betænkeligheder, hvis enheder i et VEF- eller BEF kan handle el med hinanden uden om elmarkedet, herunder hvilke afgiftsmæssige konsekvenser dette ville have, samt hvordan måleretupet og afregning ville skulle være.

Energistyrelsens bemærkninger:

Energistyrelsen forstår bemærkningerne til at omhandle GPD's betænkeligheder vedr. VE- og borgerenergifællesskaber. Energistyrelsen kan i den forbindelse understrege, at bekendtgørelsen om interne elektricitetsforbindelser ikke kan fortolkes til at fastsætte regler for VE- og borgerenergifællesskabers deling, herunder handel af elektricitet med hinanden uden om elmarkedet. VE- og borgerenergifællesskaber reguleres af bekendtgørelse nr 1069 af 30. maj 2021 om VE-fællesskaber og borgerenergifællesskaber.

I modsætning til bekendtgørelsen om VE- og borgerenergifællesskaber vedrører bekendtgørelsen om interne elektricitetsforbindelser alene en individuel elkundes mulighed for at bruge en interne elektricitetsforbindelse, herunder også en elkundes mulighed for indenfor én bygning at stille elektricitet fra sit produktionsanlæg til rådighed for bygningens elforbrugere gennem kollektiv måling.

Bemærkningerne giver ikke anledning til justering af bekendtgørelsen.

VedvarendeEnergi, henviser til elforsyningslovens § 10 (krav til bevilling ifm. elproduktionsanlæg med en kapacitet på over 25 MW) og mener, at en grundejer eller bygherre skal have lov til at anlægge supplerende interne elektricitetsforbindelser uden at være omfattet af krav om bevilling i § 10, (dvs. uden at skulle være en kollektiv elforsyningsvirksomhed).

Energistyrelsens bemærkninger:

Energistyrelsen bemærker, at § 10 i elforsyningsloven indeholder regler vedrørende bevilling til udøvelse af elproduktion. Endvidere bemærkes det, at det fremgår af elforsyningslovens § 19, at netvirksomhed kun kan udøves med bevilling.

Brug af en intern elektricitetsforbindelse i overensstemmelse med de rammer, der er fastsat i bekendtgørelsen kræver ikke bevilling til at drive netvirksomhed i medfør af elforsyningslovens § 19. Til gengæld kan muligheden for brug af en intern elektricitetsforbindelse i medfør af bekendtgørelsens regler ikke læses som undtagelse fra bevillings- eller tilladelseskrav for udøvelse af elproduktion efter gældende regler, herunder elforsyningslovens § 10.

Brug af en intern elektricitetsforbindelse er kun muligt inden for de rammer, som bekendtgørelsen fastsætter.

Bemærkningerne giver ikke anledning til justering af bekendtgørelsen.